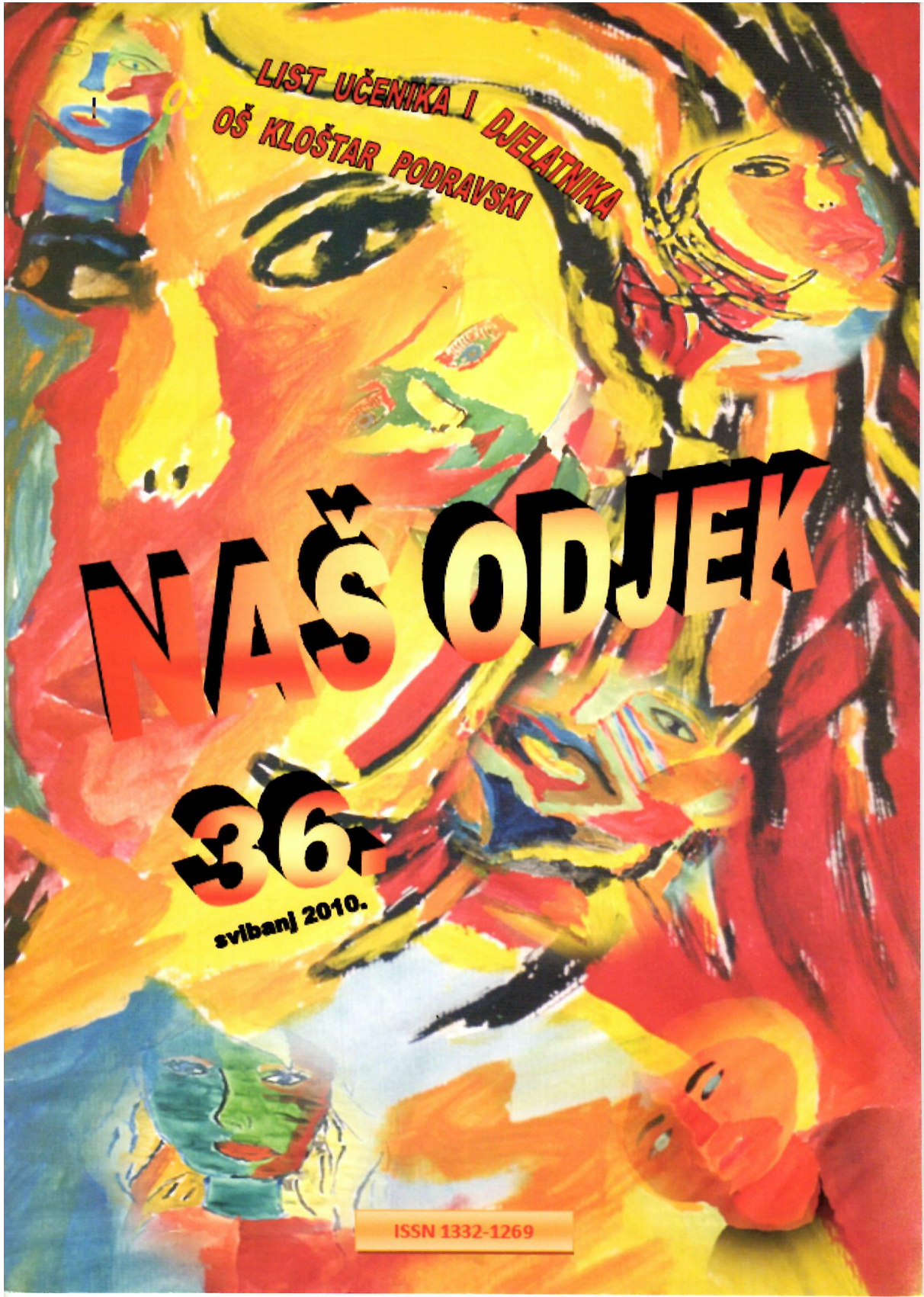

An abstract painting featuring several faces in various colors (yellow, blue, green, red) and expressions, set against a background of bold, expressive brushstrokes in red, yellow, and orange. The faces are stylized and somewhat distorted, with some having multiple eyes or unusual features. The overall composition is dynamic and colorful.

LIST UČENIKA I DJELATNIKA
OŠ KLOŠTAR PODRAVSKI

NAŠ ODJEK

36

svibanj 2010.

ISSN 1332-1269

MUDRE NARODNE IZREKE O ZNANJU

TKO NE DIJELI SVOJE ZNANJE, NALIK JE NA SVJETLO U VRČU.
(ETIOPSKA)

IMA STVARI KOJE NEĆEŠ NAPRAVITI DOK IH NE NAUČIŠ, ALI IMA I
TAKVIH KOJE NEĆEŠ NAUČITI DOK IH NE NAPRAVIŠ. (ARMENSKA)

UČENJE JE SJEME ZNANJA, A ZNANJE SJEME SREĆE. (GRUZIJSKA)

U DJETINJSTVU UČENJE KAO U KAMENU REZBARENJE. (ARAPSKA)

ŠTO ČOVJEK NAUČI, NI VODA NE ODNESE, NI VATRA NE SPALI.
(ČEŠKA)

UČITI, A NE MISLITI - GLUPO; MISLITI, A NE UČITI - POGIBELJNO.
(KINESKA)

VIŠE NAUČI ČOVJEK UŠIMA NEGO OČIMA. (HRVATSKA)

UZA SVOJE UČITELJE NAUČIO SAM MNOGO; UZA SVOJE DRUGOVE - JOŠ I VIŠE, A UZA SVOJE UČENIKE
- NAJVIŠE. (ŽIDOVSKA)

ŠTO NAUČIŠ U MLADOSTI, U STAROSTI KAO DA SI NAŠAO. (SLOVAČKA)

UČENI JE SVUDA UČEN, KRALJ JE SAMO U SVOME KRALJEVSTVU KRALJ. (INDIJSKA)

UČENI BEZ DJELA - KAO OBLACI BEZ KIŠE. (PORTUGALSKA)

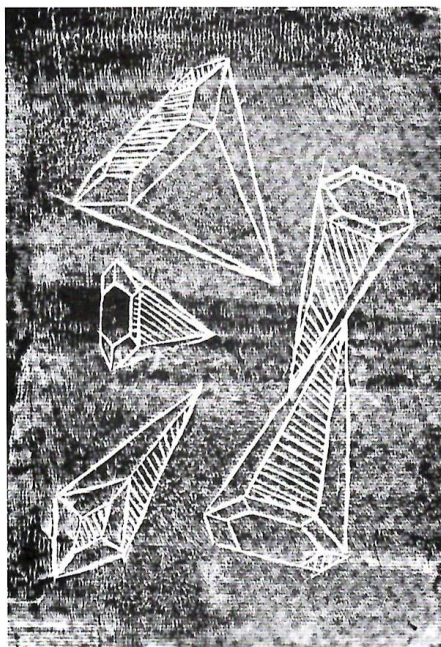
TKO HOĆE BITI VLASTITI UČITELJ, IMAT ĆE BUDALU ZA UČENIKA. (NJEMAČKA)

NEMOGUĆE JE BITI UČITELJ, A NE BITI UČENIK. (RUSKA)

Odabrala: Zdenka Posavac Hanžek, glavna urednica

Katarina Dergez, 5.d

Lana Horvat, 8.b

**"BUDI PROMJENA KOJU
ŽELIŠ VIDJETI!"**

(M. Gandhi)

DAJ NAJBOLJE OD SEBE!

Ljudi su ponekad nerazumni, nelogični i sebični.

Nije važno, VOLI IH!

Ako činiš dobro, pripisat će to tvojim sebičnim ciljevima.

Nije važno, ČINI DOBRO!

Ako ostvariš svoje ciljeve, naći ćeš lažne prijatelje i
iskrene neprijatelje.

Nije važno, OSTVARUJ SVOJE CILJEVE!

Dobro koje činiš sutra će biti zaboravljeno.

Nije važno, ČINI DOBRO!

• Poštenje i iskrenost učinit će te ranjivim.

Nije važno, BUDI ISKREN I POŠTEN!

Ono što si godinama stvarao u času bi moglo biti
razrušeno.

Nije važno, STVARAJ!

Ako pomažeš ljudima, možeš loše proći.

Nije važno, POMAŽI IM!

Daješ svijetu najbolje od sebe, a on će ti uzvratiti
udarcima.

Nije važno, DAJ NAJBOLJE OD SEBE!

(A. Bojaxiu)

Nas otičak

Stablo dobrog vala

Osigurava dobro zdravlje, osobni rast zajednice, odlične međuljudske odnose i život.

Izađi u šetnju!

Broji zvijezde! Miluj sve! Nazovi

prijatelje telefonom! Reci nekome: „Volim te puno“.

Pričaj s Bogom! Postani opet dijete! Preskači užel! Izbriši riječ „mržnja“! Reci: „Da“. Smij se! Pročitaj knjigu! Pitaj za pomoć! Trči! Ispuni obećanja! Pjevaj neku pjesmu! Zapiši rođendane! Pomozi bolesnome! Skači za zabavu! Promijeni frizuru! Budi volonter! Misli! Vрати uslugu! Završi projekt! Prestani s nekom navikom! Počasti se kupkom! Napiši popis stvari koje dobro radiš. Posjeti brata/sestru! Sanjaj otvorenih očiju! Ugasi TV i pričaj! Dopusti sebi pogrešku! Uzvрати znak pažnje! Slušaj pjev cvrčka! Zahvali Bogu na Suncu! Pokloni si nešto! Pokaži sreću! Pusti da netko pazi na tebe! Pruži si nešto što si oduvijek želio! Dodirni prste na nogama! Promatraj cvijet! Jedan dan ne govori: „Ne mogu.“ Pjevaj pod tušem! Živi svaki tren s Bogom! Započni obiteljsku tradiciju! Danas se ne brini! Imaj hrabrost za male stvari! Pomozi nekom starijem iz četvrti! Stani i poslušaj nekoga kada on to želi! Podragaj dijete! Gledaj stare fotografije! Slušaj prijatelja! Zamisli morske valove! Igraj se s ljubimcem! Potapšaj se po ramenima! Navijaj za svoju ekipu! Pozdravi novog susjeda! Dopusti si plesati!

Naslikaj nešto! Učini da se netko osjeti dobrodošlim.

Gledaj nekoga u oči!

Napravi danas

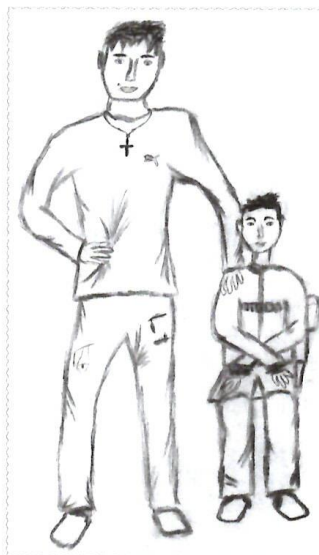
malu promjenu!

Dopusti da ti

netko pomogne.

Uvjeri se da nisi sam!

Obećaj si da ćeš živjeti sa strašću; ništa veliko ne postiže se bez toga.
N.N.

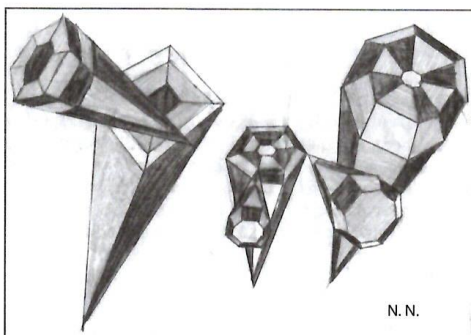
Jelena Rusan, 7.c

**“SAMO DJECA MOGU
DONIJETI SVJETLO
OVOME MRAČNOME
SVIJETU.”**

Liz Armbruster (američka spisateljica)

SADRŽAJ:

TKO? ŠTO? KADA? GDJE?	4
ZAŠTO? KAKO?	5
INTERVJU S PAJOM KANIŽAJEM.	6
POSTHUMNA NAGRADA ZA HUMANO DJELO	8
MALA ŠKOLA	9
FUN WITH ENGLISH	10
MAŠTOPRIČAONICA	12
MAŠTOSTVARAONICA	13
U ZAGRLJAJU RIJEČI	14
OPROŠTAJ OD OSNOVNE ŠKOLE	16
STRIP	18
SREĆA JE NAŠE NAJVEĆE BLAGO	19
SVIJET U DJEČJIM OČIMA	20
LJUBAV JE U NAMA I OKO NAS	22
PRIJATELJSTVO I SREĆA	23
BAŠ SMO PJESNICI	24
RIJEČI SU SLOBODNO POPUT PTICA POLETJELE	
IZ NAŠIH PERA	26
HAGIOTERAPIJA	28
NAŠI SPORTSKI USPJESI	29
KNJIŽNICA KAO SREDIŠTE ŠKOLE	30
ZABAVNA STRANICA	31

N.N.

TKO?

ŠTO?

KADA?

GDJE?

Dan učitelja 2009.

U ranim jutarnjim satima, s prvim zrakama sunca, krenuli smo na izlet povodom Dana učitelja. Popivši prvu kavu i uzevši koji zaloga za okrjepu, polazimo prema brdu Ivanšćici, čija visina doseže 1060 m. Pogled je bio veličanstven, cijeli svijet kao da je na tren zastao, a oko nas nedirnete čari majke prirode... Vidno iscrpljeni od uspinjanja, krećemo u kratak posjet Varaždinu, baroknom gradu punom života i radosti. Nastavljamo prema Jalžabetu, gdje nas čeka ručak na seoskom gospodarstvu obitelji Crnko. Ondje smo mogli kušati vrhunska vina i prošetati vinogradskim brežuljcima. Uz pjesmu i ples, opraštamo se od domaćina i zahvaljujemo im na ugodnom druženju i atmosferi. Vraćajući se kući u večernjim satima, pristajemo u Ludbregu, gdje smo zahvalili Bogu za lijep provod i zamolili ga za pomoć u našem daljnjem radu s djecom.

Ne zaboravimo, rad je ljubav koja biva vidljiva, a naša su ljubav djeca koju učimo!

Ivana Fridrih, učiteljica hrvatskoga jezika

Dan zahvalnosti za plodove zemlje

Dana 7. listopada 2009. godine obilježili smo Dane kruha i zahvalili se na plodovima zemlje kojima se prehranjujemo. Svi su razredi donijeli kruh i kolače koje su postavili na svoje stolove i tako održali malu izložbu svojih proizvoda. Niži razredi održali su kratku priredbu, a fra Ivan Široki blagoslovio je sve stolove. Učenici i učitelji kasnije su podijelili i blagovali hranu. Toga dana svima nam je bilo jako lijepo.

Romana Marija Crvenković, V. b

U svima nama živi jedan „Mali Princ“

U poslijepodnevni satima 22. listopada 2009. g. učenici petih, šestih, sedmih i osmih razreda krenuli su autobusom prema Virovitici u kazalište na predstavu Mali princ. Putovanje nije dugo trajalo, pa tako ni uzbuđenje zbog predstave učenike nije dugo držalo napetima. Mali princ bio je odličan, svima se svidjela njegova zlatna kosa, nježan i blag pogled i njegova dječja znatiželja u okrutnom svijetu odraslih. Najvažnija od svega, bila je pouka koju nam je Mali princ svima ostavio: svijet u kojem živimo pun je uzimanja, iskorištavanja, bezosjećajnosti, zaokupljenosti poslom, sebičnosti, tuge, boli, ratova; taj svijet zaboravlja na prave ljudske vrijednosti kao što su ljubav, razumijevanje, poštenje, darivanje, pomaganje...

I zaista, ako malo bolje razmislimo, vidjet ćemo da je u svakome od nas jedan mali princ koji nam šapuće: „Samo se srcem dobro vidi, bitno je očima nevidljivo!“

Petra Posavec, VII. b

Božićna priredba

Kraj je prvoga polugodišta, svi smo nestrpljivi i jedva čekamo božićne blagdane i nama omiljene, zimske praznike. Kao svake godine, tako smo i ove imali božićnu priredbu. Program je bio šarolik i zanimljiv. U predstavu koja se protezala kroz cijelu svečanost, uklopio se i zbor uz pratnju naših tamburaša. Bilo je tu i recitatora, ali i solo pjevača koji su nas ugodno iznenadili. Princeze, čarolije božićnih pjesama i predblagdanske ugođaje učinili su ovaj događaj bajkovitim i pomogli nam da zaboravimo na svakidašnje brige i probleme, makar samo na trenutak.

Monika Vandija, V. b

Naš svijet

ZAŠTO?

KAKO?

Lidrano 2010.

Ove godine međupćinsko natjecanje iz Lidrana održavalo se 20. siječnja u OŠ Ferdinandovac. Sudjelovalo je mnogo učenika koji su razmjerili snage u literarnim izrazima, novinarskim radovima, dramsko – scenskim izrazima te u videofilmskom stvaralaštvu. Vesele atmosfere, razigranih i uzbuđenih dječjih lica nije nedostajalo.

Iz naše škole natjecalo se pet učenica: Andrijana Siladić (V. a), Petra Posavec (VII. b), Matea Martinović (VII. a), Romana Matošec (VIII. d), Ana Dolček (VIII. d). Iako naše učenice nisu osvojile prva tri mjesta za daljnje županijsko natjecanje, nisu bile žalosne, već su svojom pozitivnošću i vjerom u bolji uspjeh sljedeće godine, napustile natjecanje bogatije za još jedno vrijedno iskustvo. Svatko od nas čeka na svojih pet minuta slave, a ove učenice sada su još jednu minutu bliže svom trenutku.

Ivana Fridrih, učiteljica hrvatskoga jezika

Preradovićev rođendan

Svake godine u spomen Petru Preradoviću, velikom pjesniku koji je iza sebe ostavio bogato i vrijedno stvaralaštvo, održava se susret lirskih družina u kojemu sudjeluju mnoge škole. Na ovogodišnjem 42. susretu sudjelovalo je šest škola među kojima je bila i naša škola. Nakon obilaska Preradovićeve rodne kuće koja je sada u funkciji muzeja,

na istome mjestu uslijedio je prigodni kulturno – umjetnički program te nastupi literarnih družina. Našu su školu predstavljale učenice Marina Pavlović (V. b), Mateja Belec (VI. b) te Vlasta Golubić (VII. b). Druženje je začinio književni susret s književnicom Ivonom Šajatović koja je ukratko predstavila svoju knjigu „Pazite kako igrate“. Ovim smo posjetom Grabrovnici odali poštovanje našem velikanu Preradoviću i uvjerali se u postojanje čovjeka koji je uvelike zaslužan za najljepši i nezamjenjivi jezik – hrvatski jezik.

Ivana Fridrih, učiteljica hrvatskoga jezika

Valentinovo

Ah, ta ljubav! Vječna tema o simpatijama, slomljenim srcima i povrijeđenom ponosu. Svaki dan slušamo kako je Maja zaljubljena u Ivana, Bruno u Petru, Vedran u Zlatu... a onda idući dan ispočetka, Maja ima novoga dečka, Petra prekinula s Brunom...

Naš odjel

Više se ne zna tko pije, a tko plaća. Ovo Valentinovo nije bilo ništa drugačije od ostalih. U naše učionice došao je ljubavni poštar koji je za svakoga imao ponešto. Tako je nekome dostavio pismo u kojem je izjavljena ozbiljna ljubav, dok je drugima došlo pismo sa nježnim riječima simpatije. Uglavnom, za svakoga se našlo ponešto. Da je ljubav slatka i lijepa znaju svi, ali nekada ona okrene stranu, pokaže svoje drugo, manje drago, lice.

Marina Pavlović, V. b

Maskenbal

Dana 16. veljače 2010. u našoj školi održan je mali školski maskenbal. Svaki je razred osmislio svoje maštovite kreacije u kojima su taj dan mogli biti baš ono što su oduvijek željeli pa su školu opsjedali duhovi i razna čudovišta; uljepšavali manekenke i nogometaši; branili odvjetnici; popravljali majstori i na kraju sve skupa nahranili kuhari, pekari, slastičari... Bila je tu i nezamjenjiva obitelj Kremenko te još puno, puno svega i svačega...

Svi su bili zanimljivi, originalni i maštoviti na svoj način. Ostatak godine možemo samo maštati... i čekati idući maskenbal kako bismo ponovno ostvarili svoje želje.

Marja Magdalena Koren, V. b

Natjecanja u našoj školi

Da učenicima rad, trud i naučeno gradivo ne bi bio samo ponavljajući slijed istih radnji bez vidljivih rezultata i ove godine u našoj su se školi održala brojna natjecanja. Tako su se učenici koji su pokazali izniman interes i ljubav prema određenom predmetu mogli dokazati u hrvatskome i engleskome jeziku, prirodi, fizici i drugim predmetima. Naša škola i ove je godine imala čast biti domaćinom županijskoga natjecanja iz fizike. Za razbijanje treme odlično je poslužilo uvodno i nadasve zanimljivo predavanje našega učitelja iz fizike Vlade Haluseka koji nije samo stručnjak u svojoj struci već je i nositelj brojnih laskavih titula

iza kojih stoje mukotrpni naponi i odricanja. Čestitamo svim našim učenicima (kojih ima puno) koji su svojim znanjem i voljom

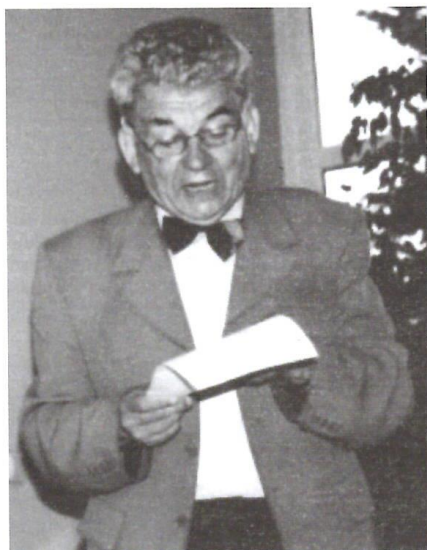
postigli odlične rezultate i još jednom pokazali kako učenje nije muka te kako ono može odvesti čovjeka kamo god on poželi, bitna je samo velika volja.

Ivana Kančal, V. b

INTERVJU S...

VELIKI PJESNIK ZA MALE LJUDE

Povodom posjeta poznatog pisca i pjesnika za djecu našoj školi 19. studenog 2009. g., napravile smo s njim intervju u kojem nam je otkrio ponešto o svom djetinjstvu i počecima književnoga djelovanja, zašto je odlučio pisati vesele i vedre pjesme te koliko je zadovoljan statusom pisca.

Sjećate li se kojeg zanimljivog ili neobičnog trenutka u svojem djetinjstvu?

PAJO KANIŽAJ: Ne jednog, ima njih više. Cijela knjiga Zapisi odraslog limača, knjiga je o mojem djetinjstvu, pa pored toga ne bih ništa drugo izdavao.

Jeste li u djetinjstvu imali uzora ili životnog idola?

PAJO KANIŽAJ: Kada sam počeo pisati za djecu, onda sam počeo čitati knjige. Nažalost, kada sam ja išao u školu još ih nije ni bilo, bile su zabranjene, a nama su se preporučivale neke druge knjige. Ja vama, zapravo, zavidim na nekim knjigama za koje još, možda, niste svjesni koliko vrijede. Kada sam mogao čitati, mnoge stvari nisam smio čitati. Maloga princa sam upoznao kada sam već bio klipan.

Kada ste se počeli baviti pisanjem? U kojem ste trenutku postali pisac?

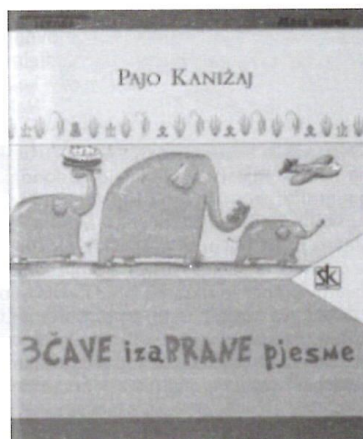
PAJO KANIŽAJ: Kada sam se počeo baviti pisanjem nisam ni znao da sam se počeo baviti pisanjem. Objavljivao sam u lokalnome listu, prvo u gimnazijskom i nije mi bilo ni na kraj pameti da ćeš me to jednoga dana pitati.

Gdje pronalazite inspiraciju za svoja djela?

PAJO KANIŽAJ: Svuda oko sebe, a nekada i u sebi nešto nađem.

Uz koje ste svoje djelo najviše emocionalno vezani?

PAJO KANIŽAJ: Pa, teško je na to odgovoriti, ali mogu spomenuti Zapise odraslog limača, ne zato što je to već 28. izdanje, već zbog toga što je to knjiga preko koje se vraćam u svoje djetinjstvo pa se osjećam mnogo mlađim nego što jesam.

U Vašim djelima teme su uvijek vedre; dječji svijet, igra, mašta, snovi, smijeh, veselje... Ne pišete o tuzi, ratu, bolestima... Zašto ste se odlučili za vedriju stranu života?

PAJOM KANIŽAJEM

PAJO KANIŽAJ: Zato jer je ovoga drugoga oko nas i previše pa sam jako sretan kada uspijem razveseliti cijele dvorane djece svojim pjesmama. To je velika stvar za mene.

Kako ste došli na ideju za pisanje Zapis odraslog limača? To djelo potpuno zaobilazi standardni jezik na koji smo navikli u svojim čitankama.

PAJO KANIŽAJ: Prvo sam počeo pisati za odrasle, satirične priče i kada sam krenuo u Modroj lasti pisati o svom djetinjstvu, činilo mi se da je to najbolji način za pisanje ovoga djela jer ste primijetili da je ono bez interpunkcijskih znakova. Po meni onda ima mjesta za pisanje između redaka. Jedan od najvećih komplimenata za tu knjigu dobio sam kada je izašlo njezino prvo izdanje, rekli su mi da je to knjiga za djecu, ali da je ona ujedno i knjiga za odrasle, da je mogu čitati između redaka.

Napisali ste scenarij za animirani film prema djelu Čudnovate zgode šegrta Hlapića Ivane Brlić Mažuranić. Kakav je utisak na vas ostavilo takvo iskustvo? Želite li ga ponoviti?

PAJO KANIŽAJ: Da... Pisao sam i dijaloge za Čarobnjakov šejir i scenarije za kraće filmove. Nažalost, trebali smo raditi Priče iz davnine, ja i moj prijatelj Ivan Kušan napisali smo jedan sinopsis (ugrubo opisano što film obuhvaća). Nismo ga realizirali prije recesije pa teško da ćemo poslije. Animirani filmovi su dosta skupi, svakoj sekundi filma potrebna je nova sličica.

Dobitnik ste mnogo nagrada za književnost. Što one za vas znače?

PAJO KANIŽAJ: Sve manje i manje mi znače. Vjerojatno su mi prve nagrade bile najbitnije. Dobio sam nekoliko nagrada, čak i jednu međunarodnu. Nagrada „ Ivana Brlić Mažuranić “ koju sam dobio za svoju prvu knjigu za djecu, najdraža mi je jer sam Ivanu uvijek volio, a i bio sam prvi dobitnik te nagrade. Nekada u moje vrijeme nije bilo mobitela ni telefona pa mi je naš veliki pjesnik Slavko Mihalic, koji je ujedno bio i član tadašnjeg žirija, poslao telegram, a ja nisam mogao doći sebi. Kada sam nedavno dobio nagradu „Grigor Vitez „ to više nije bilo isto.

Kako ste zadovoljni današnjim položajem pisca u javnom životu?

PAJO KANIŽAJ: Nažalost, zadovoljniji sam sa sadašnjim položajem nego što ću biti za godinu, dvije jer otkada se ja bavim ovim poslom, položaj pisaca ide samo nizbrdo.

Kakvi su vaši planovi za budućnost? Imate li koje novo djelo u pripremi?

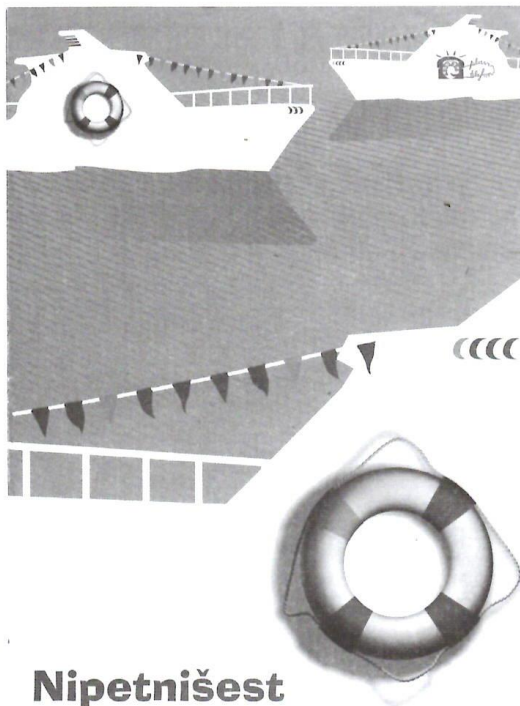
PAJO KANIŽAJ: Nemam ni jedno novo djelo. Trenutno pišem satirične epigrame, komentiram sve ovo što se događa oko nas. Sada mi je izašla nova knjiga, pa novih stvari koje nisu u knjizi niti nemam.

Da se ponovno rodite, što biste bili- pjesnik ili nešto drugo?

PAJO KANIŽAJ: Pjesnik i nešto drugo.

Novinari: Lara Jagić Domović, V. b
Petra Posavec, VII. b

POSTHUMNA NAGRADA ZA HUMANO DJELO

Nipetnišest

PROGRAM SVEČANE DODJELE NAGRADA

RENATU U ČAST

Specijalna nagrada dodijeljena je našem bivšem, izuzetno hrabrom, učeniku Renatu R. koji je izgubio život spašavajući svoje bratiće iz hladne vode. Nagradu je primila njegova majka iako bi nam svima bilo draže da ju je primio sam Renato. Nagrada je dodijeljena 20. studenoga 2009. godine u Zagrebačkom kazalištu lutaka s početkom u 20,00 sati. Najdirljiviji trenutak bio je kada su svi nazočni u velikoj dvorani spontano ustali i odali počast našem dragom Renatu u trenucima dok je njegova majka primala nagradu. Bili su to trenuci za pamćenje. Svi se ponosimo našim hrabrim Renatom.

bivša razrednica Z.P.H

Nipetnišest

ZAGREBAČKO KAZALIŠTE LUTAKA 20.11.2009. u 20:00

Dodjela nagrade "Nipetnišest" prvi put je organizirana 2003. godine s ciljem da se iz anonimnosti izdvoje i nagrade skromna i samozatajna djeca i mladi od 8 do 18 godina koji su učinili neko hrabro i humano djelo, ne čekajući ništa zauzvat. Nagrada se dodjeljuje na godišnjicu usvajanja Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima djeteta s ciljem da među djecom i mladima snažno afirmira humanost, društvenu odgovornost, razumijevanje i toleranciju. Plavi telefon ove godine nagradu "Nipetnišest" organizira zahvaljujući Mercatoru, Pivi i Turističkoj zajednici grada Zagreba.

VODITELJI

NIKOLINA PŠEK

DANIEL DELALE

PREZENTERI

DANIJELA TREBOVIĆ

MARIO VALENTIĆ

MARTINA ZUBČIĆ

RONALD BRAUS

MIA KOVAČIĆ

DUŠKO ČURUĆ

REŽIJA

TOMISLAV ŠOBAN

MIROSLAV VUČENKOVIĆ

SCENARIJI

ALEN ĐURICA

SCENOGRAFIJA

TOMISLAV ŠOBAN

SKULPTURA

JERONIM TISLJAR

ČLANICE ŽIRIJA

VIŠNJA BITI

SANJA PILIĆ

KATARINA MILKOVIĆ

JELENA BIČANIĆ

IZVOĐAČI

"TOP DANCE" PLESNA GRUPA

FRANKA BATELIĆ

NATALI DIZDAR

GRUPA E.N.I.

LANA JURČEVIĆ

"MEGABLAST" PLESNA GRUPA

REDOSLIJED DODJELE NAGRADA:

HUMANO GRUPNO

PS Sijever, Reborn

OŠ Vinica, 8. b razred, Vinica

OŠ Sveti Križ Zadruga, 3. a razred, Sveti Križ Zadruga

Ekstolška grupa OŠ Milka Trnina Incijatori: Petra Šenja, Marina Oroz i Katarina Prštal, Križ

OŠ Slano iz Starog, 6. razred, Dubrovnik

OŠ Vojnić, Vojnić

OŠ Ferdinandovac, Ferdinandovac

Učenička zadruga "Ivana" OŠ Ferdinandovac, Ferdinandovac

OŠ Lipik, Lipik

OŠ Majak, 7. c razred, Split

Talijanska osnovna škola Buje, Brijuni

OŠ Kralj Tomislav, 6. v razred, Našice

Plovački zbor OŠ Svete Anje, Osijek

PS Zaton, Dubrovnik

1. OŠ Bjelovar (Ana Kodrija, Domagoj Vojnović, Dino Džbrić, Nives Novotni, Sara Pjetrović, Ivan Pi, Ivana Bujan), Bjelovar

Talijanska osnovna škola Buje, Umag

OŠ Stanonice, 1. a razred, Senković

Učenička skupina "Priglasila pomoć" OŠ Mertojak (incijatori: Ivan Stadi i Luka Buzov), Split

Talijanska škola Fuder Bolševik, Zagreb

Klub mladih matematičara OŠ Susedar, Split

OŠ Vladimir Bečić, 4. a i 4. b razred, Osijek

OŠ Petrinja, Petrinja

HUMANO INDIVIDUALNO

Jojo Spodić, Karlovac

Prva Pilić, Zagreb

Vukovina Štambuk, Koprivnica

Kristina Vuković, Split

Branimir Bugar, Zagreb

Marin Vrančić, Zagreb

HRABRO INDIVIDUALNO

Teo Magdo, Garešnica

Dario Špolofek, Darda

Ante Granić, Osijek

Ivan Kolombo, Vukovar

Marko Mandić, Sunja

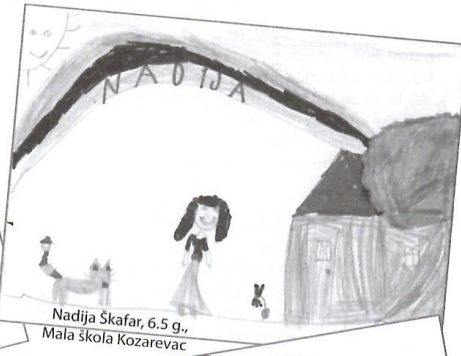
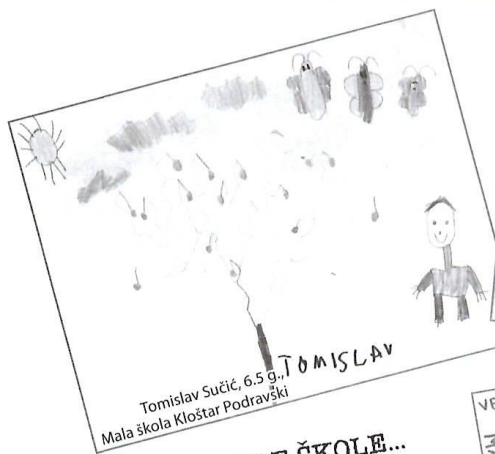
Marko Zamaklar, Negoslavci

SPECIJALNA NAGRADA

Renato Rusan, Kloštar Podravski

Naš odjek

MALA ŠKOLA

„BISERI“ IZ MALE ŠKOLE...

VIDI, RADILI SMO TULIBANE!

MATIJA

BANDERA JE PALA I SLUPALA SE.

VERONIKA

DRNGE, DRNGE... - TO JE ONO ŠTO TE ZGAZI.

MATIJA

ONA JE JOŠ MALA, ALI MISLI DA JE VELIKA. (!?)

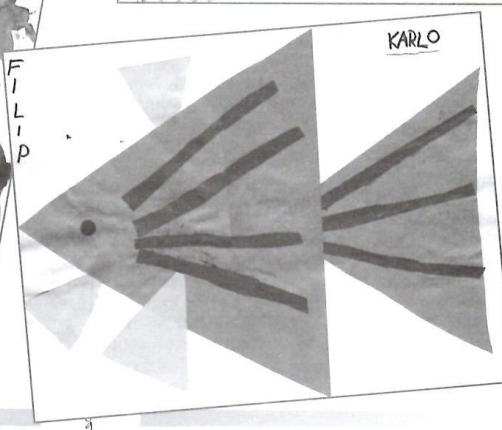
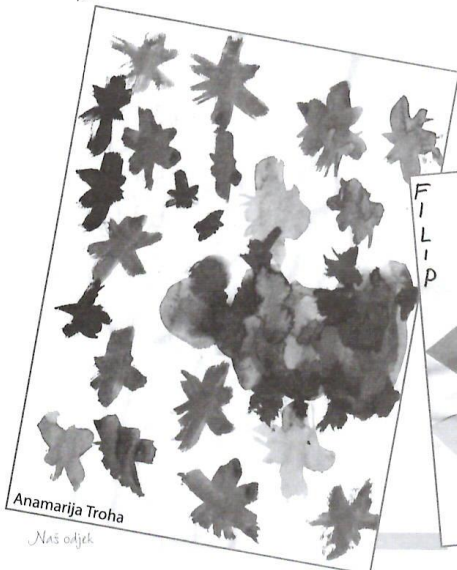
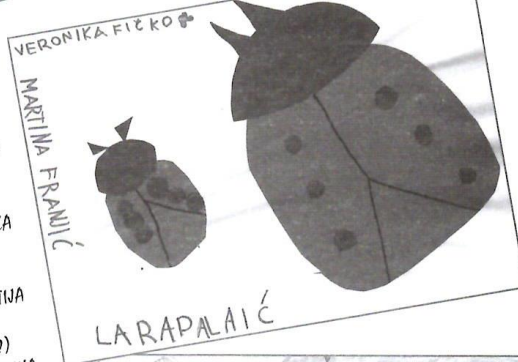
ERIKA

USKRS JE NA LJETO, KAD SE KUPAMO U BAZENU.

TIN

NEĆU TI BITI PRINC, JOŠ SAM MALI.

MATEJ

FUN WITH ENGLISH

The ugly dog

Mummy dog has got six puppies. She is proud of her children, but she is worried about one of them. He is big and grey. All farm animals are mean to the ugly dog. One day he runs away and he sees a wolf. He wants to be strong like the wolf. A few months later he sees a reflection in the water. He is not small, he is big. He knows who he is. He is a wolf and he is happy.

Alan Uremović, 5. a

Pet

I have a little pet. The pet has big eyes. The pet is clumsy. But the pet is a baby. The pet is happy. I am sad when my pet is upset.

Andrea Skelin, 5. a

My house

My house is very pretty. It is yellow and small. In my house I have: a bathroom, a living room, a kitchen, a dining room, three bedrooms and a hall. I have got my own room. In my room I have got a fish, a computer, a TV and a stereo. In my room there is a bed, a wardrobe, a window, a door, stickers and my make-up. In my house there are: mum, dad, granny and me. In my free time I play computer games and read "Facebook".

Ana Vučak, 5. a

AUSTRALIA

Australia is a continent and a country. The biggest and the capital city is Canberra. They have the school of the Air which is a school where kids learn at home because the real school is far away. Animal world: kangaroos and coala bears. Australia has Aborigines which are the native people. They have a tool called boomerang. When you throw it in the air, it comes back to you. I think that Australia is a beautiful country, but I would not like to live there because it is too big for me.

Petra Mihaljević, 6.b

Strange morning

One morning I got up to go to school. While I was getting dressed I didn't look at the clock. I heard a strange noise. It was the school bus! I ran out of the house but I missed it. I almost panicked, but my neighbor was getting ready to go to work and she said she'll give me a ride to school. I was late for school for the first time and all my friends were wondering what happened to me.

Lucija Horvat, 7. a

My dream

I found myself in front of the magnificent Emirates Stadium in London. I always wanted to go there but until now it hasn't happened. I was looking at it and couldn't believe my eyes. I was in front of the Emirates! My favorite club Arsenal is playing there and I think they are the best team in the whole league. Still, I couldn't believe that I was there; I heard a voice calling my name. It was the coach of my favorite team, Arsene Wenger calling me to go to the locker room. When I went in, I saw all the best players of my favorite club Arsenal. All of a sudden, I was playing football with them. The coach was looking at me. He was talking about my good moves and all the other players liked me very much. Next thing I knew, I was a player of Arsenal and the coach put me in the first team for the next match. The next match was against Manchester United. The game

started. It was very cold, but we played like lions. Eduardo passed me the ball, I kicked it as hard as I could and it went in the net. And that was a goal for Arsenal. Everybody was cheering my name, and the players hugged me. The next goal was a master piece by Cesc Fabregas. It was a great victory for Arsenal. Then I heard a noise. All the players were disappearing, one by one, in front of me. I woke up in my bed and realized that it was just a dream. That noise was my alarm clock. This was the best dream I ever had!!!

Karmelo Domović 8.b

MY FRIEND

My friend has got a long name.
She likes to play every game.

Her eyes are shiny and brown.
But she doesn't look like a clown.

She is funny and kind
All the time she has something on her mind.

I can't wish for a better friend.
And that's the poem's end.

Leonarda Štefec, 6. d, Podravske Sesvete

PETER PAN

The title of the film is Peter Pan, The characters are Peter Pan, girl Wendy, Wendy's brothers Michael and John, captain Hook, Tinkerbell and the Lost boys. The main character is Peter Pan. He is very brave and his enemy is Captain Hook. Captain Hook wants to destroy Peter Pan. The story takes place in Wendy's room. Peter Pan comes for Wendy and her brothers and takes them to Neverland. Wendy is a mother to the Lost boys and everybody fights against Captain Hook. At the end of the story they win and all the boys go back home. My favourite character is Wendy because she is beautiful. I like the film because it is very, very interesting.

Elena Marenić, 6.b

AUSTRALIA

Australia is in the Southern hemisphere. The biggest city is Sidney, but the capital city is Canberra. School of the Air is a school on the radio. It doesn't seem nice at first. Kangaroos and coala bears are animals in Australia. Aborigines are the native people in Australia. They often use a boomerang, the tool stick. I think Australia is a nice country and I would like to live there for just one year.

Antonio Vrbanić, 6.a

Legends

I like legends. They are very old but still exciting. My favourite legend is about Troy. It has heroes like: Paris, Hector, Achilles, Agamemnon ... Paris of Troy kidnapped the wife of Menelaus, the king of Sparta. Her name was Helen and she was very beautiful. Menelaus was very hurt and angry, so he went to his brother Agamemnon, the king of Mycenae, to ask for his help. They decided to raise an army against Troy. The Trojan War lasted for ten years. Legends say that many heroes and Gods participated in the war. Odysseus, a Greek hero, had a great plan: they made a wooden horse and the soldiers hid in it. When the Trojans put the horse in their city and fell asleep the soldiers came out of the horse, opened the city gates and killed the Trojan soldiers. The city of Troy burned in a fire.

Andrej Nemet, 7.a

Nas odjek

FUN WITH ENGLISH

FILM REVIEW:

TITLE: Twilight
DIRECTOR: Catherine Hardwicke
ACTORS: Robert Pattison, Kirsten Stewart
CHARACTERS: Edward Cullen and Bella Swan
 Edward is a vampire. He is good and he is in love with Bella. Bella is a seventeen-year-old girl. She moves to Forks in Washington and she is new in town. Bella finds friends and she is also in love with Edward. The story takes place in Washington and in Oregon in early 2008. Bella and Edward are in a relationship and they have their own love story. My favourite character is Edward because he protects Bella from bad vampires and he is ready to die for her. When Bella and Edward kiss, that is my favourite scene. The film is great. It's my favourite movie. I can't wait to see the other three films.

Dora Šandrovčan, 6.a

Guess who

1. He won a prestige discography award three times.
2. He died on 7th July 2008.
3. He lived in Zagreb, the same place where he died.
4. He acted in our series „Naše malo misto“
5. He was a singer and we call him „The King of funk“
6. His wife's name is Danijela and daughter's Ella.

Who is he - can you guess???

Leana Resumović, 6. b

SOME JOKES

Teacher: - Who can tell me something important that didn't exist one hundred years ago?
 Pupil: - Me, teacher!

Teacher: - Jane, what's five and three?

Jane: - I don't know, teacher!

Teacher: - It's eight, of course!

Jane: - But yesterday you said that four and four was eight!

Teacher: - John, you should have been in the classroom at eight o'clock!

John: - Why, did I miss something important?

Teacher: - Tim, what do you know about the Dead Sea?

Tim: -I didn't even know it was ill, Sir!

VALENTINE TONGUE TWISTERS

Can you say these sentences 10 times fast?

Tina loved Tim, the thin, twin tinsmith.

Quick kiss. Quicker kiss. Quickest kiss!

Sweaty Sam's sweetheart Susie
 Swears she's sick of Sweaty Sam;
 Sweaty Sam says Susie's silly,
 So he's sweet on Sally Ann.

Nas odjek

VALENTINE JOKES AND RIDDLES

Q. What did the boy elephant say to the girl elephant on Valentine's Day?

A. I love you a ton!

Q. What did the boy rabbit say to the girl rabbit on Valentine's Day?

A. Somebunny likes you!

Q. What kind of flowers do you never give on Valentine's Day?

A. Cauliflowers!

Q. What did the boy octopus say to the girl octopus on Valentine's Day?

A. I want to hold your hand, hand, hand, hand, hand, hand, hand, hand!

Q. What did the boy drum say to the girl drum on Valentine's Day?

A. My heart beats for you!

Q. What did the boy cat say to the girl cat on Valentine's Day?

A. You're purrr-fect for me

Q. What did the boy bat say to the girl bat on Valentine's Day?

A. You're fun to hang around with!

Guess who

1. He was born on 29th August 1958 in the USA.
2. He died on 25th June 2009 in the USA.
3. His nickname is „King of Pop“
4. He was American singer, dancer and recording artist.
5. He sang from childhood.
6. He invented „The Moonwalk“
7. He recorded many songs and his most famous albums are: Thriller, Bad, Dangerous, Music & me....

Who am I?

Ivana Jurić, 6. b

TRY TO TRANSLATE SOME OF THESE PROVERBS AND THINK ABOUT THEM....

THE GRASS IS ALWAYS GREENER ON THE OTHER SIDE OF THE FENCE.

NO ROSE WITHOUT A THORN.

LIKE FATHER, LIKE SON.

HALF A LOAF IS BETTER THAN NO BREAD.

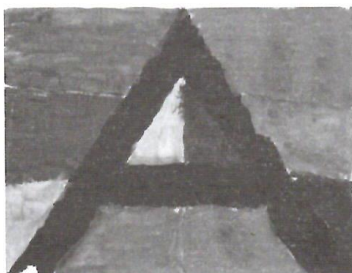
THE EARLY BIRD CATCHES THE WORM.

THE BEST THINGS COME IN SMALL PACKAGES.

BAD COMPANY BREEDS BAD HABITS.

EARLY TO BED, EARLY TO RISE, MAKES A MAN HEALTHY, WEALTHY AND WISE.

MAŠTOPRIČAONICA...

Mateo Mihaljević, 2. r.

TENA, VOLIM TE

Kad sam išao na nogomet upoznao sam jednu djevojčicu. Ona živi u Pitomači a ja u Kozarevcu. Svidjela mi se na prvi pogled. Kad god sam ju vidio, srce bi mi jače zalupalo. Osjetio sam nešto, ne znam što, no mislim da je to LJUBAV.

Jednog dana na treningu približio sam joj se i upitao je: Kako se zoveš?

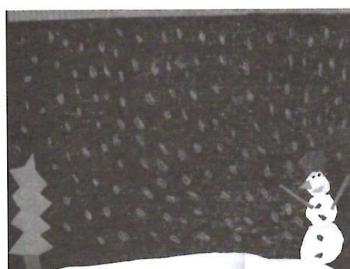
„Tena“- odgovorila je i nasmiješila se. Lica su mi se zacrvjenjela, a ona se okrenula i otišla. „Tena, volim te!“- viknuo sam za njom.

Okrenula se i ponovno nasmiješila. To je to, ona mene voli. Sretan sam. Daniel Štukar, 3. r.

Paola Horvat, 1. r.

P
Š

Paola Horvat, 1. r.

K
O

Z
A

R
E

V
A

C

JEDNA GODINA MALENOG BORIĆA

Ove jeseni pored stabla starog bora izrasla je nova mladica.

Borić upita bora: Kada ću ja narasti?

- Ne žuri - reče mu bor.

- Pogledaj našeg prijatelja hrasta. Velik je i star.

Pogledaj i sjekiru onog drvosječe koja će ga posjeći. Teška je i oštra.

- Zato ne žuri. Raduj se suncu i šarenilu boja.

Prošla je rujna jesen i stigla hladna zima.

Borić je malo narastao ali je i dalje nastavio istu priču, i dalje je htio biti velik.

U šumi je pao i prvi snijeg. Došla su djeca i počela se sanjkati.

- Tko je to? - upitao je borić bora. I bor mu je nadugačko počeo pričati o djeci.

Došlo je proljeće a ispod stabla starog i mladog bora nikle su prve visibabe. Bor je poučio borića da su to vjesnici proljeća.

Borić je još malo porastao, ali mu ni to nije bilo dovoljno.

Nakon tri mjeseca stiglo je ljeto i cijela se šuma zazelenjela.

A onda je stigla jesen i borićev prvi rođendan.

Stari je bor počeo uzdisati jer je bio siguran da će ga uskoro srušiti.

Borić to nije želio. - S kim ću onda razgovarati, tko će me poučavati?

- Ima još drveća oko nas. Tu su lipa, breza, jablan, topola, grab i drugi.

- Ne ćeš biti sam. No, borić je i dalje neutješno plakao.

Stigla je zima. Bora su posjekli za ogrjev, a borića za Božić.

Patrik Skec, 4. r.

NEOBIČNA PRODAVAONICA

Da mogu otvorila bih svoju prodavaonicu i to na kraju sela. Bila bi to neobična prodavaonica, a ja neobična prodavačica.

U njoj bih prodavala leteće svinje, jer takvih nigdje nema, nego samo kod nas.

Prodavala bih i zvona koja ne zvone, već štucaju hik, hik, hik.

I još puno toga bilo bi u toj mojoj prodavaonici, poput nalakiranih patika za slona, krava koje žive 200 000 godina, snjegovića koji stoje ispod sunca. Bila bi tu i djevojčica koja ima 40 godina i cijeli dan se igra različitih igrica.

U mojoj bi se prodavaonici našla i najbrža kornjača i najsporiji zec na cijelome svijetu. Da mogu otvorila bih svoju prodavaonicu....

Anamaria Škafar, 4. r.

Andela Dent, 4. r.

JAGLAC

JAGLAC JE ŽUT KAO SUNCE.

NA JAGLACU ČETIRI ŽUTE

LATICE

SLIČE NA SRCE.

JAGLAC IMA ZELENE LISTIĆE.

JAGLAC JE PRELIJEP.

Paola Horvat, 1. r.

PROLJEĆE

PROLJEĆE IMA JAGLACE.

PROLJEĆE IMA CVUJEĆE.

PROLJEĆE IMA SUNCE.

PROLJEĆE NEMA SNIJEGA.

PROLJEĆE JE JAKO LIJEPO.

Lara Selimber, 1. r.

Katarina Varga, 2. r.

DJEČAK I SUNCE

JEDNOM DAVNO U NEKOM SELU BILO JE UVIJEK SUNCE. ONDA JE ZAPUHAO VJETAR.

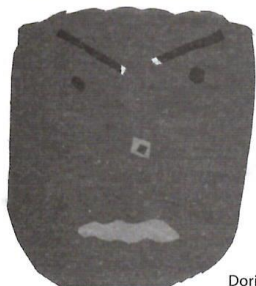
DJEČAK IVO JE BIO TUŽAN.

ONDA JE OPET DOŠLO SUNCE.

I DJEČAK JE POSTAO OPET VESEO.

Dorian Karas, 1. r.

MAŠTOSTVARAONICA...

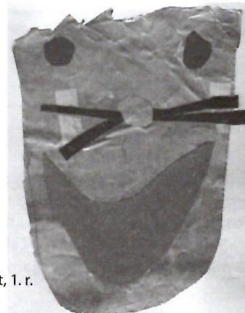

Dorian Karas, 1. r.

VOLIM TE

„Volim te“ - zalaje pas kujici u trčanju.
 „Volim te“ - zacijuje miš mišici u siru.
 „Volim te“ - nježno kaže srna jelenu na paši.
 „Volim te“ - zaviče Fašjenjek Pepelnici u plesu.
 „Volim te“ - zazvoni Djed Mraz Baki Mrazici u saonicama.
 „VOLIM TE“ - šapnem ja njemu na plivanju.

Dorotea Karas, 3. r.

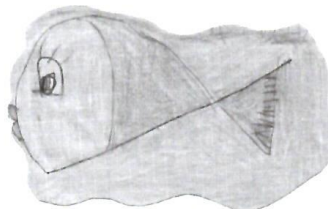
Ema Dent, 1. r.

MOJ SUSRET S KAPLJICOM

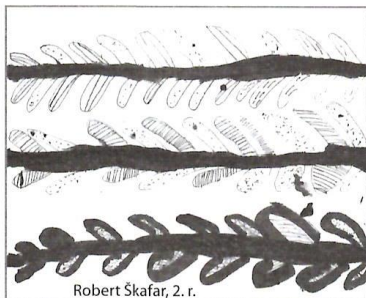
Jednog dana pošao sam s roditeljima i braćom na rijeku Dravu u Podravskim Sesvetama. Susreo sam kapljicu vode i upitao je što radi. „Plovim rijekom Dravom“ - odgovorila je ona, a onda me upitala zašto sam ja došao na rijeku Dravu.

„Došao sam brati cice-mace i visibabe“ - rekao sam. A onda smo nastavili razgovor o njenom putovanju, susretu s čamcem i odlasku iz njenog vodenog doma. Na kraju je ona otplovila dalje rijekom Dravom, a ja sam nastavio brati cvijeće u dravskim vrbacima.

Daniel Štukar, 3. r.

Petra Pošta

Robert Škafar, 2. r.

Željka Turopolec, 4. r.

NA LIVADI

JEDNOM DAVNO BILA JEDNA LIVADA.
 NA LIVADI JE BILA PUNO CVIJEĆA.
 CVIJEĆE JE IMALO ŠARENE LATICE,
 PLAVE, ŽUTE I CRVENE.
 ONDA JE DOŠLA JEDNA DJEVOJČICA I
 UBRALA JEDAN CVIJET.
 CVIJET JE BIO PLAVE BOJE.

Lucija Šimunko, 1. r.

Nas oči je

SOMIĆ

Ovo je priča o somu kojemu su se svi rugali jer je bio jako mali.

Jednog dana susreo je nasred vode veliku štuku i pristojno je pozdravio.

SOMIĆ: Dobar dan, velika štuko.

ŠTUKA: Ha, ha, ha! Kako si ti mali!

Smijala se štuka držeći se perajama za trup.

SOMIĆ: Sad sam mali, ali narast ću ja.

ŠTUKA: Ti nećeš nikada narasti.

SOMIĆ: Hoću, samo mi treba još nekoliko mjeseci.

ŠTUKA: Pih, ti, ti nećeš narasti ni za milijun godina a kamoli za par mjeseci.

SOMIĆ: Čekaj samo pa ćeš se uvjeriti.

ŠTUKA: No i to bi htjela vidjeti.

Prošla je jedna godina i štuka se ponovno susrela sa somićem.

SOMIĆ: Dobar dan, velika štuko.

ŠTUKA: Somiću jesi li ti to? Kako si samo velik!

SOMIĆ: Jesam li ti rekao.

ŠTUKA: Oprosti mi, a sad ideemmmm jaaaa!!!!

Poviče štuka i pobjegne koliko su je god peraje mogle nositi

Patrik Skec, 4. r.

MATEO

Mateo je moj najbolji prijatelj.

Ima 8 godina i ide u 2. razred.

Kosa mu je kratka i smeđa.

Oči su mu smeđe poput dvije kockice čokolade.

Nos mu je malen.

Usne su mu crvene kao trešnje.

Lice mu je uvijek nasmiješeno.

Visok je i mršav.

Najradije oblači majice i traperice.

Najdraža obuća su mu tenisice.

Tako izgleda moj najbolji prijatelj.

Robert Škafar, 2. r.

U ZAGRLJAJU RIJEČI

ZMAJ OD PAPIRA

Papirni zmaj dugo je živio u lutkarskom kazalištu. Nekada davno glumio je u jednoj predstavi. Djeca su ga jako voljela gledati. Zmaj je bio slavan i sretan sve dok je glumio.

Kada ga više nisu trebali u predstavi spremili su ga na tavan. Zmaj je bio zaboravljen i vrlo tužan.

Jednog dana spremačica je ostavila otvoren tavanški prozor. Zapuhao je jak vjetar i podigao tužnog zmaja visoko u zrak. Zmaj je veselo lepršao iznad sela i gradova. Uživao je sve dok se nije zaustavio na krošnji visokog drveta. Kada je već pomislio kako je njegovoj sreći došao kraj ugledao je djecu kako veselo skakuću oko stabla. Pokušavala su ga osloboditi. Ivanu, koji je bio najviši to je i uspjelo.

Svi su se veselili, igrali, trčali i zabavljali sa zmajem. Zmaj je bio sretan jer je znao da više nikada neće biti tužan i sam.

Gabriela Španić, 2. r.

SPOROGRAD

Ima jedan čudan grad
Ime mu je Sporograd.
U njemu se sporo vozi,
Sporo radi,
Sporo oblači,
Sporo se uči,
Sporo se spava,
Sporo raste trava...
Sve je tamo vrlo sporo
Moramo ga posjetiti uskoro.
Skupni rad
2.r.

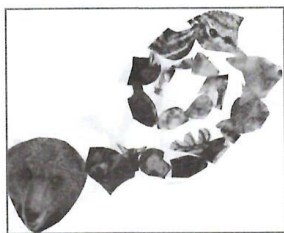
DOBROČUDNA KRAVA

Jednog sunčanog dana djevojčica Ana krenula je u voćnjak brati jabuke.

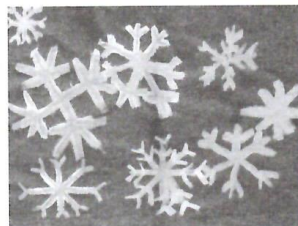
Kada je stigla do voćnjaka, spustila je košaru i odmah je počela puniti jabukama. Odjednom je primjetila kako ne može do jabuka koje su visoko na stablu. Te su bile najcrvenije. Trudila se i trudila, ali nije uspjela dohvatiti ni jednu. Kravica koja je bila na obližnjem pašnjaku primjetila je kako se Ana muči, te joj odlučila pomoći. Zaletjela se u stablo i najsočnije jabuke su pale u travu. Ana ih je veselo stavljala u košaru.

Ana je kravicu nagradila najsočnijom jabukom i sretna otišla kući.

Marija Petrić, 2. r.

Veronika Grgić 1. r

Petra Keljar, 3. r.

PRIJATELJSTVO

Za mene je prijateljstvo nešto najljepše na svijetu. Od prijateljstva nema ničeg boljeg.

Pravi se prijatelji nikada ne svađaju, uvijek se zajedno igraju i dijele tajne, zabavljaju se, govore si istinu i dobri su jedni prema drugima. Eto, to je za mene prijateljstvo.

Antonija Kovačić, 3. r.

Što je ljubav

Ljubav je kad netko nekog strašno voli.
Na primjer:

- leptirići vole svoje cvijeće,
- pčele vole svoj med,
- sova voli noć,
- Isus voli ljude,
- ljudi vole jedni druge.

Nino Lončar, 1. r.

Domovino

Ti si lijepa kao majčin glas.
Ti si sunce koje grije
dok nas vjetar rashlađuje.
Domovino, voliš sunce, gore, more
sve naše najmilije.

Naše more je jako plavo
i nema veze što je malo.
Kravatu nam čitav svijet nosi,
a svaki Hrvat
a svaki Hrvat se Hrvatskom ponosi.
Ines Šantek, 4.r.

Dorotea Vedriš, 2. r.

MOJA ŠKOLA U BUDUĆNOSTI

Našu školu zamišljam u budućnosti tako da stavimo nove stepenice na ulaz u školu, stepenice od samog srebra i zlata. Nova vrata koja se sama otvaraju i zatvaraju, ali se daju zaključati i da imaju mnogo svjetlucavog stakla.

Umjesto stepenica da stavimo dizalo – bilo bi svima lakše.

U našem razredu trebali bi biti brisači za ploču umjesto redara i da imamo puno lijepih plakata i postera i zlatni sat na zidu. To bi bili jako lijepo, ali svejedno, ja više volim našu školu u sadašnjosti.

Mihaela Zvonar, 3. r.

KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI

Kruh je Božji dar. Imamo određeni dan za Dane kruha. Kruh je svet i hrana naših obitelji. Radi se od brašna i u pekari.

Za Dane kruha naše mame peku kolače, kruh ili peciva. To nosimo u školu i slavimo Dane kruha i jesenskih plodova.

Trebali bi biti zahvalni što svaki dan jedemo kruh.

Antonio Belec, 3. r.

DANI U TJEDNU

Ponedjeljak je prvi dan kada krećemo u školu.

U utorak pomalo ponavljamo gradivo

Srijeda – učimo brojati do tisuću.

Četvrtak je četvrti dan u školi zato i je valjda četvrti.

Petak je peti dan u tjednu.

Subota je dan prije nedjelje.

Nedjelja je takozvani malo svečaniji dan i bez škole.

Petra Keljar, 3. r.

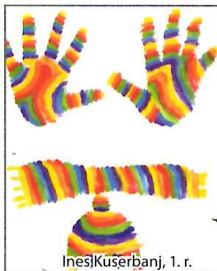
Naš odjek

U ZAGRLJAJU RIJEČI

PAHULJICE

Bijele pahuljice lepršaju na nebu. Razigrane i vesele lete i zaustavljaju se na svakom drvetu i svakoj kući. Onako svjetlucave padaju i padaju jedna za drugom. Tako stvaraju čarobni bijeli plašt koji prekriva cijelu prirodu, kao da nam govori: Došla je zima.

Karla Kraljek, 3. r.

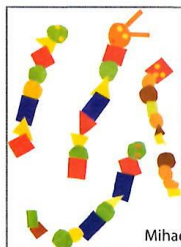
Ines Kušerbanj, 1. r.

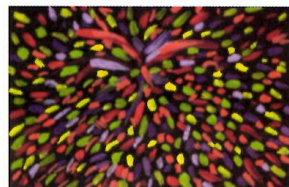
Ilija Ban 1. r.

Antonija Kovačić, 3. r.

Mihaela Zvonar, 3. r.

Mihaela Zvonar, 3. r.

Moje selo

Ja živim u Prugovcu.

Prugovac je malo selo. U njemu ima škola u koju idu djeca od prvog do četvrtog razreda.

U Prugovcu je bila jedna velika lipa. Srušio ju je vjetar.

U Prugovcu ima puno kuća i cvijeća. Ja volim Prugovac zato jer u njemu imam mnogo prijatelja.

Marin Ban, 1. r.

P
Š

P
R
U
G
O
V
A
C

Ines Santek, 4. r.

Barbara Ban, 1. r.

Marija Petrić, 2. r.

Mihaela Zvonar
Stefanija Živko, 3. r.

Petra Pavunić, 2. r.

Karmen Ila, 2. r.

VISIBABINA PRIČA

Ja sam mala visibaba. Prvi sam vjesnik proljeća. Najčešće se pojavim već krajem zime. Ljudi kažu da sam vrlo lijepa. Vole me brati iako sam zaštićena. Ne volim snijeg i led, koji se zna pojaviti kad tek provirim iz zemlje, jer me unište. Kada se ne pojavim ljudima je žao, a ne znaju da su sami krivi što nas ima sve manje. Poruku zato šaljem svima: Nemojte nas brati, pa ćemo vam svako proljeće cvjetati.

Domagoj Đod, 2. r.

PROLJEĆE I JA

Proljeće se došuljalo sasvim tiho. Probudile su se visibabe, a zatim i ostali vjesnici proljeća. Volim proljeće jer mi je tada rođendan. Lijepo mi je jer sve počinje rasti i bujati. Dani su sve topliji i mogu se igrati na igralištu sa svojim prijateljima. Sve je veselije i šarenije. Dani su sve dulji, a sunce svakome daje snagu. Vrtovi, polje, šume, a posebno igrališta puna su ljudi i djece koji kao da su se probudili iz zimskog sna. Volim proljeće i njegovu radost!

Meri Furdić, 2. r.

Petra Keljar, 3. r.

Mihaela Zvonar, 3. r.

O P R O Š T A J O D

Osmi a

Od 5. a do 8.a razreda naš put nas prati
Bili smo spremni sve od sebe dati.
Predstaviti ćemo sad se mi u rimi i malo
smijeha.
Nitko vam protiv ovoga neće dati lijeka.

Mimi se zabavlja zimi,
sluša hip-hop i nikad ne brine,
s lakoćom se ona uvijek na role vine.
Zatim Bajsar, zna ga baš svatko,
naučit matku nije mu lako,
za zezanciju uvijek je spreman,
a kad treba nešto 'radit' doma, nikad ga
nema.
Sipa, uvijek tiha na satu, na odmoru pak
druga je priča, nije riba da pliva u moru,
al' uvijek nam zna prodati foru.
Belčeva sada pjeva u zboru, na satu ili
odmoru nije ju trema, za šalu i glupost nema
problema.
Čančarova sasvim druga je pjesma...
Ne daj, Bože,
da se daske ne "slože."
U glupostima sudjelovati neće i
kaže: "Učenje je prečel!"
Dikšićeva mala, cura na sve spremna,
svađu voli iako je lijena,
a kad se radi, sakrije se iza sijena.
Zeko mali, kod njega sve pali,
mrzi školu, učenje još više,
u bilježnicu nikad ništa ne piše.
Đuro, kada mu dođe,
brzo ga uzme i još brže prođe.
Pomoći drugima uvijek je spreman,
možemo reći da je vrijedan.
Krljo - malo dosadno biće,
uživljajući netko na njega više,
za tjelesni baš nikad ne mari,
kaže da mu figuru kviri.
Golićeva fakat luda je cura, nekad
zaljubljena, nekad izgubljena, no uvijek
dobro raspoložena.
Grgić muški je "svetac", od dečkiju najbolje
ocjene reda, sa smiješkom cure ispod oka
gleda.
Andreas svoja je story,
kada odgovara ništa ne govori.
Kad "nogač" dođe na red,
oko njega svi padaju kao da je led.
Leo je super dečko, u glavu mu nekad nešto
dođe, kroz uho mu van još brže prođe.
Za školu - svi znaju, baš i nije.
Kad po "bikeu" šarafi, stalno se smije.
Nikolić školu smatra teškom.
Reci mu nešto - on to proglaši greškom.
Za učenje nije ga briga,
rafalnom paljbom odgovore "riga".
Nina je gala, svakakvu zabavu voli,
zato Minetu stalno "zeza" u školi,
a tu je i Kinić, na kemiji osmijeh ne skida s
lica, pa poslije za žvake "žica".
Kada je živčana, za sebe da je "luda i
opičena" kaže. Vjerujte! Ona ne laže.
I šećer na kraju - naša Eta, raspoložiti čovjeka
uživljajući zna, za pomoć prijateljima uvijek je
tu, zato smo za predsjednicu izabrali nju.
I sasvim na kraju - naš razrednik Ferdo,
kad je s nama gubi živce, a poslije nastave s
Redepom ide na pivce.
Za završnicu uvijek je spreman,
no zato svome poslu on je predan.

To bi bilo to i nadamo se da vam se svidjelo.
Još malo pa nas na okupu neće biti,
no zato nas nemojte zaboraviti!

Moj razred - 8.b

U mojem razredu ima nas sedamnaestero. Svi nas znaju po našem, ne
baš primjermom, ponašanju.
Glavna tema u zbornici uvijek smo mi, a naša razrednica vidi nas
ovako:

Karmelo - dijete je veselo,
Mirjana - cvjećarka je glavna,
Tatjana - vedra i nasmijana.
Ivana - tiha i ozbiljna,
Nikola - nije mu baš draga škola,
Ana-Marija - glavna je "sutkinja",
Glorija - ne ide joj geografija.
Matija Ploskonka - velika je zagonetka.
Lana - nikad nije sama,
Adriana - lizalica joj je glavna hrana.
Helena - možda je zaljubljena?!
Minea - slaže se sa "Tena".
Antun Mostovljan - naš je "don- Juan"?!
Sandi Martines - matematika - oprez!
Fašaić Tomas - jel' u školi danas?
Šipek Kristijan - predsjednik je pristojan.

Mi smo jedna velika, luda i zaigrana obitelj koja uvijek zna kako
napraviti glupost, ali ne i naučiti gradivo. Da ipak krenem od početka...
U petom razredu smo se upoznali i nismo znali što nas čeka u naredne
četiri godine. Upoznali smo se s novim učiteljima, novim prijateljima i
novim gradivom- geometrija, padeži i još mnogo toga... Ponekad bismo
zadrijemali na nastavi jer smo mislili da sve znamo. Zadaće bismo pisali i
prepisivali u školi, posuđivali potreban pribor za rad...

U šestom razredu smatrali smo se malo pametnijima, a možda i nismo
bili, možda nam se samo tako činilo?! Bili smo zaigraniji nego u petom
razredu. U sedmom razredu ozbiljno smo se primili učenja jer nam trebaju
ocjene za srednju školu, počeli smo na drukčiji, ozbiljniji način razmišljati.
Bilo je mnogo testova, kontrolnih ispita, propitivanja...

Sada smo, konačno, u osmom razredu i znamo da ćemo se uskoro
rastati od dragih prijatelja i naših učitelja koji su trpjeli sve naše "male"
nestaške i ispade. U srednjoj školi upoznat ćemo nove prijatelje, nove
učitelje i nove predmete pa opet sve ispočetka...

U ovoj školi naučili smo puno zanimljivih stvari, u njoj nam je počelo i
polako završava naše lijepo djetinjstvo. Sigurni smo da ćemo vam barem
malo nedostajati i da ćete nas se koji put sjetiti - mi vas nećemo nikada
zaboraviti !!!

Na kraju puno, puno hvala našoj dragoj razrednici Mariji Krznarić što
je bila tako dobra, što je trpjela naše gluposti, što nas je saslušala kad nam
je bilo najteže, kad smo bili krivi zbog učinjenih gluposti...

Uvijek ćemo se sjećati 2005/ 2006. školske godine kada se našla
i upoznala po mnogočemu jedinstvena generacija. U srcu, vaš ljudi i
nezaboravni - osmi b.

Ana- Marija Seginj, 8.b

OSNOVNE ŠKOLE

8.b

PRIJATELJSTVO

...je okrpja...poput stijene je....

Dugo se gradi, temelji na povjerenju, poprima konačan oblik i vine se u visine. Treba ga stalno oblikovati i nikako zapustiti... Krhko je, pa ga lako možeš srušiti. Treba dobro promisliti prije nego što učiniš sljedeći korak...pazi! Svaki put ka pravom prijateljstvu nije lak...uvijek ćeš doživjeti svoje uspone i padove. No, tek tako ćeš steći pravog prijatelja - on je osoba koja puno zna o tebi, podupire te i uvijek je tu. Mnogo ti znači i čuvaš djelić srca samo za nj. Samo pravi prijatelji život znače. Tako ih malo ima, posebni su, voljeni i zabavni. Oni su naša utjeha i naš ponos! I zato ih treba čuvati od svega i voljeti do neba!!!

Antonija Čančar, 8.a

8. c razred- Podravske Sesvete

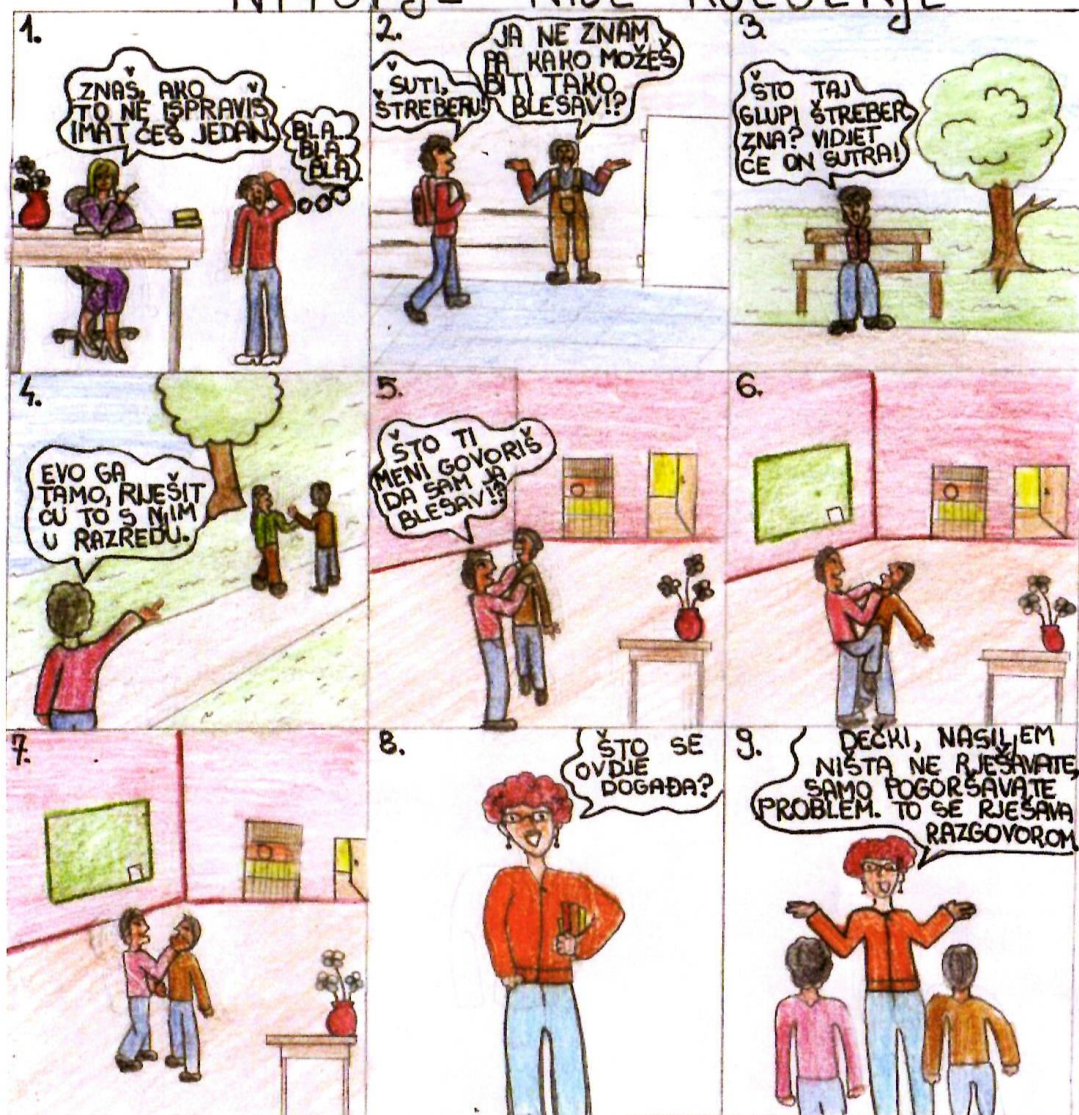
Dok je Mateja uvijek tiha bila,
Martina je u razredu novce brojila.
Kad Rebeka jede pod satom,
Marko je okovan zlatom.
Matej je velike sendviče nosio, a
Ivan se peticom ponosio.
Mladen je uvijek pomoći htio,
a u to vrijeme Mihael je frizuru pravio.
Andrea je na mjestu znala,
ali je pred pločom razmišljala...
Dok je Hrvoje vladao,
Goran je kablove namatao.
Tomo je pod satom glazbu slušao,
Josip je Marijanu gađao.
Kad je matematika Ana-Mariju ganjala,
Veronika je o Americi sanjala.
Dok je Katarina svaku utakmicu pratila,
Helena je za peticom patila.
Ivana je uvijek crnu frizuru nosila,
dok se Marijana na Josipa ljutila.
Nina je uvijek za zabavu bila, a
Viki dugu kosu gladila.
Naša razrednica je na nas ljuta često bila,
ali se svojim razredom ponekad ponosila.

8.c

STRIP

NASILJE NIJE RJEŠENJE

Katarina Karšić, 6. d

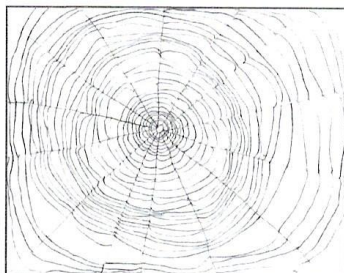
UČITI JE ZABAVNO

U sklopu cjeloživotnog učenja, učitelji i ove godine posjećuju zanimljiva odredišta na kojima se ugodno provedu, ali i produbljuju svoja znanja. Početkom svibnja učitelji iz društvene skupine predmeta posjetili su još jedan bogati i zanimljivi BOK- Fest u Bjelovaru. Odлучili su se pogledati Molierovu komediju Građanin Plemić koja se savršeno uklopila u suvremeni svijet koji žudi za bogatstvom, uspjehom u društvu i zanemaruje prave ljudske vrijednosti.

Krajem svibnja učitelji će posjetiti glavni grad Mađarske, Budimpeštu, gdje će se moći diviti bogatoj i veličanstvenoj mađarskoj kulturi.

Ivana Fridrih, učiteljica hrvatskoga jezika

SREĆA JE NAŠE NAJVEĆE BLAGO

Lea Vrbanić, 1. r.

SREĆA

Ja sam sretan dječak. Ponosan sam na svoje roditelje. Oni me uče kako biti pošten i dobar. Volim i ja činiti dobra djela. Kada nekome pomognem osjećam se ushićeno, pun zadovoljstva i sreće kada me netko pohvali. Ne očekujem nagradu jer nisam pohlepan:

SREĆA JE MOJE NAJVEĆE BLAGO.

Mihael Škrbina, 3. r.

MOJA OBITELJ

Volim svoju mamu kao zvijezdu sjajnu. Volim svoga tatu kao sjaj sunca u zlatu. Volim svoga brata jer od njega me smijeh hvata. Volim i svog djeda kad me on milo gleda. Volim i svoju baku jer mi ona pomaže u mojem zadatku.

TO JE MOJA OBITELJ

KOJU JAKO VOLIM!

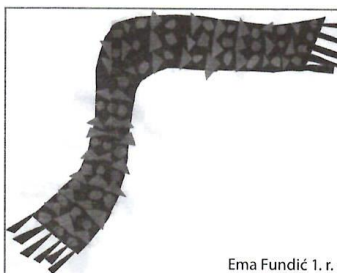
Sretan sam jer zbog njih dobro učim u školi. Moja obitelj je meni sve jer uz nju ostvarujem svoje snove.

Ivan Presečan, 3. r.

ZIMA

Došla je zima sa daleka puta mjestascem mojim već danima luta. Te pahulje meke, nježne i bijele na moj su prozor potajno sjele. Sve je zabijelila, sva polja i cvijeće, a naša su srca zaigrala od sreće. Polako se mračni, spušta se noć, no ona će meni već ujutro doć. Kroz prozor ona viri, čeka, da mi svane, da je nježno prigrim kao malo lane.

Leo Švarbić, 2. r.

Ema Fundić 1. r.

SNOVI

Volim sanjati jer me moji snovi uvijek nasmiju i oraspolože. Jedne noći počela sam sanjati da sam u cirkusu. Tamo su bili lavovi, zmije, gorile, majmuni. Lavovi su preskakali vatrene kolute, zmije su se grlile, a gorila i majmun su se ludo zaljubili. Odjednom se pojavio klaun Riki i njegova žena Elija. To su, zapravo, bili moji tata i mama. Tada sam ugledala svojeg brata obučenog u prašćića. Probudila sam se na podu, smijući se na sav glas.

Tea Pećanac, 2. r.

NAJDRAŽA IGRAČKA

Moja najdraža igračka je mamin bicikl. Vozim ga po suncu, kiši i snijegu. Najljepše mi je kada odem u veliko blato pa „startam“ sa zadnjim kotačem. Blato leti na sve strane. Sve je dobro dok mame nema u blizini. Jer kad ona vidi što joj radim s biciklom odmah poludi. Najbolje mi je da se odmah maknem ili ću kako to moja mama voli reći – „nadržati“ po ne znam koji puta.

Mihael Halapa, 2. r.

ZIMSKI PRAZNICI

Zimske praznike sam proveo kod kuće. Slagao sam snjegovića. Sanjkao sam se i grudao s prijateljima. Igrao sam igrice na računalu. Na praznicima mi je bilo lijepo, ali sam jedva čekao da dođem u školu.

Josip Presečan, 1. r.

Magdalena Dikšić, 1. r.

ZAMIŠLJENO PUTOVANJE

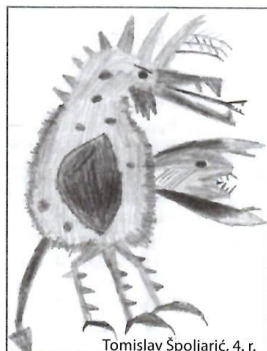
Jednog dana krenuo sam na veliko putovanje sa svojim neobičnim biciklom.

Da bih bio što brži za bicikl sam pričvrstio balone koji su me svugdje nosili.

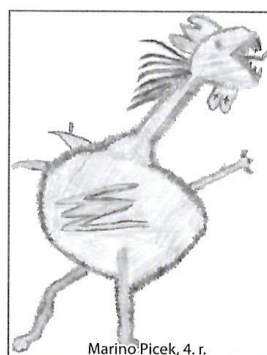
Odnijeli su me čak do Egipta gdje sam vidio predivne piramide. Posjetio sam i džunglu. Tamo sam promatrao lavove, gorile, zmije, tigrove i velikog zmaja. Na svom putovanju susreo sam i jednog Arapina koji je letio na čarobnom tepihu.

Bilo mi je prekrasno putovati biciklom jer sam vidio i more i mnoge morske životinje. Moje putovanje bilo je lijepo, ali je nažalost brzo završilo. Krenite i vi na putovanje oko svijeta, svidjet će vam se!

Tomislav Špoljarić, 4. r.

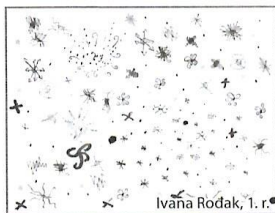

Tomislav Špoljarić, 4. r.

Marino Picek, 4. r.

SVIJET U DJEČJIM OČIMA

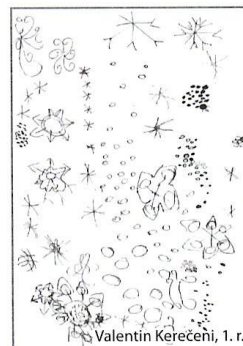

Ivana Rodak, 1. r.

ZIMA

Vani pada snijeg. U našoj prirodi od ledene kiše nastaje led. Kad je zima nosimo šal, kapu, čizme i kaput. Ja volim praviti snjegovića.

Ivana Rodak, 1. r.

Valentin Kerečeni, 1. r.

ČUDNOVATA PRIČA

Tmurni oblaci prekrili su nebo. Umjesto kiše iz oblaka su počeli padati jako slasni sladoledi. Ali sladoledi su prekrili cijelu zemlju koja se zvala Slatki san. Neka djeca se nisu ni učila jer su stalno jeli sladoled. Jedna se djevojčica čak i razboljela jer je jela samo sladoled. Jednog dana bilo je jako vruće i sav taj sladoled se otopio. Bili su svi sretni, a i bolesna djevojčica je ozdravila.

Iva Lengel, 2. r.

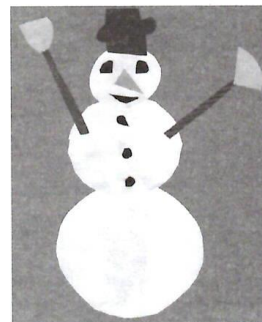
Petar Troha, 4. r.

Mateja Bratanović, 4. r.

Glorija Pavlović, 2. r.

Glorija Pavlović, 2. r.

NAJLJEPŠI BOŽIĆ

Tmurni oblaci prekrili su nebo. Umjesto kiše iz oblaka su počele padati zvijezde. Bile su raznih boja. Neke su bile male, a neke velike. Bile su hrpe i hrpe zvijezda. Svi su bili jako sretni, a poslije par minuta je pala jako velika i smiješna zvijezda. Bila je i šarena. A dok je došao Božić nabavili smo veliku jelku i stavili zvijezdu na nju. I dok je zvijezda zasvijetlila cijeli je grad svijetlio. To se vidjelo čak iz svemira.

Gloria Pavlović, 2. r.

SVETI NIKOLA

Sveti Nikola nosi vreću punu darova. On ima štap. Sveti Nikola usred noći na naš prozor donosi puno darova.

Luka Bratanović, 1. r.

Ivana Tudić, 3. razr.

STABLA ISPOD TMURNOG NEBA

Nebo iznad šume je crno. Ispod tmurnog neba je drveće bez lišća. Tmurno nebo je prekrilo tihu šumu, uspavane, gole, smeđe grane. Sve je prekriveno maglom.

Ne čuje se ptičji pjev. Gola stabla očekuju da iz tmurnog neba padne prvi snijeg. Tmurno nebo je nestalo niz šumu kad je prvi snijeg pao.

Marija Ploskonka, 4. r.

MOJ DAN MAŠKARA

Jedva sam dočekao taj dan da mogu ići po maškarama. Svake godine se veselimo tom danu, jer mogu biti ono što nisam. Danas sam se maskirao u klauna. Danas sam se maskirala u klauna. Mama mi je sašila prekrasne šarene hlače. I kupila šarenu periku. Malo sam zabavljao mamu, tatu i seku. Bio sam sretan, jer smo se svi dobro nasmijali. Polako sam krenuo u selo i krenuo od kuće do kuće. Pjevao sam i dobio kune i krafne vruće. Neke bake su mi dale jaja i rekle neka ih prodam i kupim čokoladice. Budući da u mom selu nema puno kuća nisam puno zaradio, ali sam sretan što sam razveselio stare ljude koji jedva čekaju da čuju koju toplu riječ.

David Međurečan, 3. r.

Naš odjek

SVIJET U DJEČJIM OČIMA

ZEMLJA BROJEVA

Tmurni oblaci prekrili su nebo. Umjesto kiše iz oblaka su počeli padati brojevi. Zemlja i drveće su bili šareni. Umjesto trešanja rasli su brojevi. Djeca su bila sretna, ali i tužna. Ljudi su bili razočarani jer umjesto voća, povrća i mesa bili su brojevi. Svi su bili mršavi jer nisu jeli, a i voda je bila sa sitnim brojevima. I ribe su bile u obliku desetke. Tako je to bilo u zemlji brojeva.

Rahela Kirin, 2. r.

Glorija Pavlović, 2. r.

Petar Troha, 4. r.

PROLJEĆE U NAŠEM SELU

Za mene je proljeće najljepše godišnje doba. Priroda se budi, veseli su ljudi. U proljeće nam dolaze rode i lastavice. U šumi cvatu visibabe, drijemavci i cica-mace. Kad je proljeće šume se zelene i vočke cvatu. Lijepo mi je jer se mogu igrati vani i ne moram se debelo oblačiti. Najviše se radujem proljeću jer ću s tatom u vinogradu rezati vočke i vinovu lozu.

Veronika Tudić, 3. r.

PROLJEĆE

U proljeće sve se budi. Tulipani žuti, visibabe male koje su u travi spavale. Ptice na grani cvrkuću kao pravi solisti, a drijemavci na vjetru plešu svoj proljetni ples. Male ljubičice proviruju iz mirisne zelene trave. Medo već krade pčelama med, a pas sa „pasicom“ ima proljetni spoj velik kao roj.

Tako je lijepo proljeće. U njemu si zaljubljen i veseo. Zato je meni najljepše proljeće jer i ja sam tada zaljubljen.

Petar Troha, 4. r.

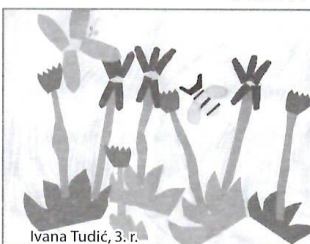
PRIČAM TI PRIČU...

Ja sam dvorska kuharica. Upravo priređujem jelo za princezu. Moram skuhati juhu, ispeći pile i tortu. Za tortu mi treba brašno, jaja, šećer i čokolada. Pile moram najprije začiniti sa vegetom i posoliti, te staviti peći. Nadam se da će se moje jelo svidjeti princezi.

Katja Zrinski, 1. r.

Karlo Miloš, 1. r.

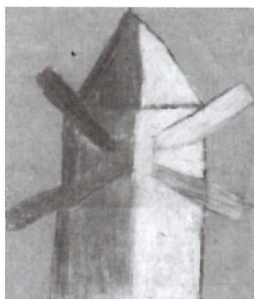

Ivana Tudić, 3. r.

MOJE SELO U PROŠLOSTI

Moje je selo prije pedesetak godina bilo je bez asfalta, bez struje, automobila i traktora. Na Dravi smo imali hidro-mlin jer u selu nije bilo električne energije. Po selu su ljudi i teret vozile krave i konji. Oni su radili i poljoprivredne poslove. U selu nije bilo trgovina pa naši stari nisu imali gdje kupiti kruh, nego su bake doma mijesile i pekly kruh. Ljudi su se više družili jer nije bilo televizora, kompjutera i radija. Svi poslovi u polju su se radili ručno pa su se ljudi morali udružiti kako bi obavili sve poslove i tako su jedni drugima bili bliži za razliku od nas danas kada više nikomu nitko nije potreban jer svako ima svoj televizor. Žalosno.

Veronika Miloš, 3. r.

Ana Sitek, 3. r.

21

ZELENA PJESMA

Zelena je pjesma, zeleni je svijet, zeleno je drvo i najljepši cvijet.

Zelena je pjesma, zelena je Ljiljana, zelena je haljina i naša učiteljica Biljana.

Zelena je pjesma, zeleni je dan, zelena je kiša i naš učitelj Vedran.

Zeleno je zeleno, more, selo, grad, a najviše se zeleni naš podravski kraj.

Zelena je trava što u rosi spava, zeleni je stan i naš najljepši san.

Zelena je pjesma, zelene se oči, zelena je kuća i ptice što lete po noći.

Zeleni je svijet kao rajski cvijet, zeleni je maj i to je sve za kraj.

LUTAT ĆU SVIJETOM, TRAŽIT ĆU SREĆU, ALI SVOJ 4. RAZRED NIKAD ZABORAVIT NEĆU!!!

Zajednički rad učenika 4. r.

Katarina Šerbedžija, 3. r.

Naš odjek

LJUBAV JE U NAMA I OKO NAS...

V.
-
VIII.
P
Š
P
O
D
R
A
V
S
K
E
S
E
S
V
E

XXX
Uvečer kad sunce zaspi,
mjesec i zvijezde sjaje
poput dragulja.
Lidija Posavec, 6. d

XXX
Zamirisalo
proljetno cvijeće u
majčinom vrtu.
Leonarda Štefeci, 6. d

XXX
Noćas je **kiša**
zalila sve i
odmah je svježje.
Snježana Derežić, 6. d

XXX
Kad **sunce** žarko
jako zagrije, suhe
latice skaču s cvijeta.
Katarina Karšić, 6. d

XXX
Ujesen uveli **list**
padne na zemlju
i osuši se.
Petrina Cugovčan, 6. d

HAIKU

XXX
Kada dođe proljeće,
sa sobom donese
i **lastavice**.
Silvia Štefanić, 6. d

XXX
Pozlatilo se polje
puno velikih žutih
suncokreta.
Ana-Marija Bratanović, 6. d

XXX
Padne **snijeg**
i sve postane čisto
kao bijeli papir.
Alen Dergez, 6. d

XXX
Zabijelio **snijeg**,
grad i selo.
Sve je tiho i bijelo.
Snježana Derežić, 6. d

Što je ljubav

Ljubav je kad nekome pokloniš osmijeh.
Ljubav je kad nekome kažeš lijepu riječ.

Ljubav je kad pomažeš starijima.
Ljubav je kad se dvoje vole.

Ljubav je tako velika i za nju nam treba
jako malo jer je ona svuda oko nas.
Živjela Ljubav!

Ana-Marija Bratanović, 6. d

Ljubavna poruka

Ljudi ne vjeruju
da postoje predivna bića
koja imaju veliko srce,
veće od milijun zvijezda,
a dušu ljepšu od vedra neba.
Ne vjeruju, dok ne upoznaju – tebe!
Anamarija Lovrenović, 8. c

Ljubav

Ljubav je san koji voliš sanjati.
Ljubav je kad nekoga ljubiš.
Ljubav je sreća i veselje.

Ljubav je život.
Ljubav je kao zvijezda
koja u noći najjače sjaja.

Za ljubav se moliš
kad nekoga voliš.
Snježana Derežić, 6. d

XXX

Voljela bih da sam ptica,
da sam oblak, sunce, more.
Dijelila bih sretna lica
i cijelom svijetu sretno zore.,
Lidija Posavec, 6. d

Pusa

Šaljem ti pusu
slatku kao med,
laku poput oblaka,
sjajnu kao zvijezda,
šarenu poput duge,
toplu kao sunce i
dugu kao vječnost!
Petrina Cugovčan, 6. d

XXX

Maleni moj cvijete,
k tebi moje misli lete!
K'o mrav u travi
motaš mi se po glavi.
Bubice moja mala,
ovo nije šala!
Poljubac ti šalje
jedna slatkica mala.
Petrina Cugovčan, 6. d

Ljubav

Znate li vi što je ljubav? Objasnit ću vam. Ljubav je nešto
najljepše što bi svatko poželio imati. Ljubav je kao cvijet okupan
rosom, kao cvrkut ptica što budi sneno sunce u ranu zoru. Teško
je objasniti ljubav, nju treba doživjeti. Kada je doživiš, leptirići će ti
treperiti u trbuhu i mislit ćeš stalno na nju. Ljubav će te usrećiti,
ali možda katkad i povrijediti. Zbog ljubavi postajemo bolji, sretniji
i nasmijani, a osjećamo da bismo mogli i poletjeti. Kao da će nam
srce puknuti od siline osjećaja, a lice je rumeno poput listopadnog
crvenog lišća.

Ljubav možemo vidjeti u djetetu i majci, u zaljubljenim
mladencima... Ljubav je nešto najljepše na svijetu.

Jelena Rusan, 7. c

PRIJATELJSTVO I SREĆA

Što me čini sretnom

Mene usrećuju razne stvari, na primjer - prvi dan proljeća kada se sve budi iz dugog zimskog sna. Dolazi nam novo i predivno proljeće. Iako se svake godine ponavlja isti prirodni ciklus, mi ga s oduševljenjem i nestrpljenjem uvijek očekujemo.

Sretna sam i dok gledam vedra i nasmijana dječja lica u igri i druženju. Moju sreću nitko ne može kupiti novcem, već je mogu stvoriti samo umiljatim osmijehom na svom licu. Sreća je za mene neprocjenjiva.

Ivana Zrinski, 7. c

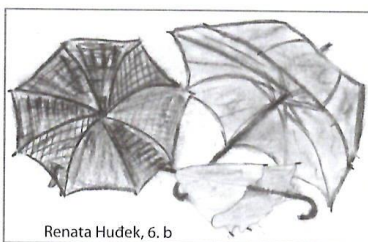
Moje selo

Moje selo je maleno,
z lepe ižam zgrađeno.

Tu so šume, livade i cveče,
najlepše je ono v proleče.

Trešnja cvete, jorgovan diši,
v sakom cvetu čmelica sad spi.

Baka sadi luk i zelje,
njoj je pravo to veselje.
Andrea Tudić, 8. c

Renata Hudek, 6. b

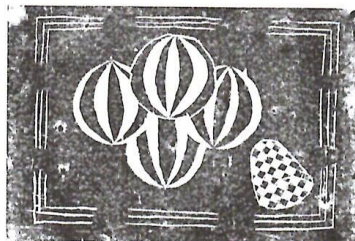

Ivana Miloš, 8. c

Zašto volim svoju domovinu

Domovino moja mila,
radosna mi uvijek bila!
Tvoja polja - moje rodne grude
koje hrane naše ljude.
Domovino moja, rodna grudo mila,
sva si se žitom pozlatila.
Puna si šuma, rijeka, gradova i sela
te vrijednih ljudi punih veselja.

Lucija Aubelj, 5. d

Nikolina Cugovčan, 7. c

Moja hiža

Moja hiža na bregu
zametana je sa v snegu.

V mojoj hiži je navek
toplo i veselo
dok dečica igrice igrajo.

Svoju hižu ja volim,
i dok se visibabe rascvetajo,
i dok se dečica razigrajo.

Helena Jušta, 8. c

Volim bakine kolače

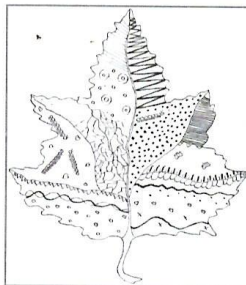
Moja baka peče najukusnije kolače. Gotovo svatko ih voli jesti, bili oni mamini ili bakini. No, sigurna sam da nisu tako ukusni kao kolači moje bake. Zato najviše volim blagdane jer onda najviše uživam u bakinim kolačima. Volim njene kolače, ali još više volim nju - baku.

Leonarda Štefec, 6. d

Maškare

Svatko svoju masku hvali,
a nitko ni ne sluti da se ne radi o šali.
Zeko, klaun, snješko... samo su neke od maski
dok neki misle da bi bilo dobro biti - Haski.
Svake godine trudimo se maskirati sve bolje,
a za to nam treba samo malo dobre volje.
Mame fine krafne prave,
sve od Dunava pa do Save.
Zato ne zaboravite se potruditi
i svoje umijeće maskiranja pokazati.

Monika Mihoković, 7. c

Ivana Kančal, 5. b

Baka

Baka je često grdila djeda,
zato joj je kosa sijeda.
Unuk je prevario baku,
stoga nije dobio „žvaku“.
Baka oprašta svima
jer dobro srce ima.

Lidija Posavec, 6. d

Snijeg

Pada, pada snijeg,
zabijelio se brijeg.
Saonice hitro jure,
konjići se žure.
Snjegovići mirno stoje,
a dječica na njima gumbе broje.
Na glavi imaju kapu
i gledaju djevojčicu svaku.

Silvia Štefanić, 6. d

BAŠ SMO PJESNICI...

Proljeće

Proljeće nam stiže,
sve je bliže,
sve je bliže.
Doći će
propupati
procvjetati
i djecu razveseliti.

Sva se djeca raduju
i to jedva čekaju.
Svi će tada biti sretni
jer proljeće je stiglo.

Gabriela Šipek, 2. a

PRIJATELJI

1. TREBAŠ IMATI PRIJATELJA
DA TI POMOGNE U RADU.

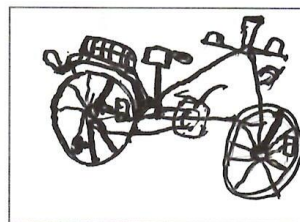
2. TREBAŠ IMATI PRIJATELJA
DA SE ŠETATE PO GRADU.

3. ON SE S TOBOM DRUŽI PA
TI NJEMU PAŽNJU PRUŽI!

4. BILO KOME KRIVO ILI DRAGO-
PRIJATELJSTVO JE NAJVEĆE BLAGO!

5. U DOBRU I U ZLU
PRAVI PRIJATELJI SU UVIJEK TU!!!

Lana Popović 4. r.

Petar Slavinić, 1. r.

ŠKOLA

DOŠLA JE ŠKOLA,
VRJEME JE ZA UČENJE,
A TO ZNAČI MUČENJE.
NEKI VOLE ŠKOLU,
NEKI JE TAKO MRŽE,
DA VIĆU UČITELJIMA: BRŽE!!!

Anisa Ali, 4. r.

DOLAZI PROLJEĆE

DANI SU SVE DULJI. DOLAZI PROLJEĆE. PRIRODA SE BUDI. NOĆ JE SVE KRAĆA.
MEDVJEDI SE BUDE. PROLJETNICE SU SE PROBUDILE. SVE JE VESELO.

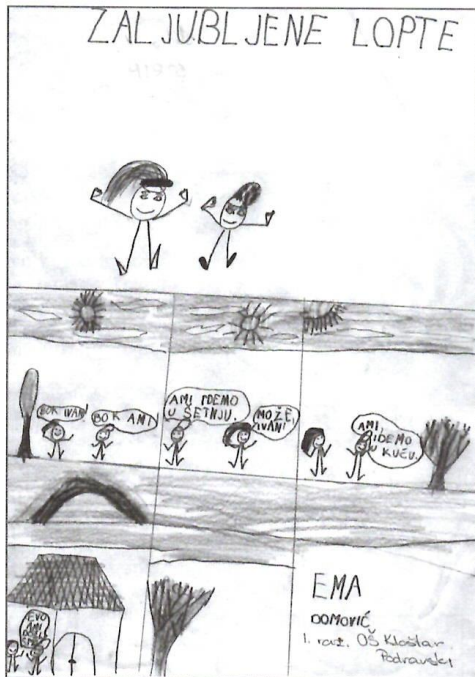
Marin Đipalo, 1. r.

PROLJEĆE I TATA...

Najviše volim kada dođe
proljeće.
Jer se ja i prijateljica
igramo na livadi.
Igramo se lovača i skrivača.
Išle smo da se zabavimo.
Tatu volim dok se igra sa
mnom.
Jednako volim tatu i
proljeće.

Eveleina Kapitan, 2. b

ZALJUBLJENE LOPTE

LJUBAV U ŠUMI...

Prošle zime dok još nije došlo proljeće, bilo je to u Tužnoj šumi.
U njoj je tužna vodenica, sama sa zaleđenim potokom.
A i proljeće je bilo ovdje, s prvim pogledom se zaljubilo u vodenicu.
Svašta je mislilo: željelo je da se vodenica isto zaljubi u njega.
Davalo je vodenici cvijeće, poklonilo joj se. Ništa nije uspjelo!
Proljeće je mislilo: Aha, sada znam! Odledit ću potok – šaputalo je proljeće.
Došlo je do potoka i odledilo ga.
Od tada je vodenica voljela proljeće.

Ana Uremović, 2. b
24

Benedikt Domović, 3. b

PUSTOLOVINE MALOG MRAVA

Jednom jedan mali mravac,
Krenuo da upozna pravac.

Naišao on na mravicu slatku,
No imali su oni avanturu kratku.

Razočaran on krenuo dalje na put,
Bilo mu je hladno, pa je uzeo kaput.

Nigdje kraja, nigdje cilja,
Mislio on,
Pravac je dug 100,000 tisuća milja.

Otišao se odmoriti od dugog puta,
Dosta mu je bilo cijeli dan da luta.

Sanjao je mravicu slatku
I livade pune cvijeća,
Umro je na pravcu zaobišla ga
sreća

Lana Popović, 4. r.

Naš otjek

BAŠ SMO PJESNICI...

Roditelji

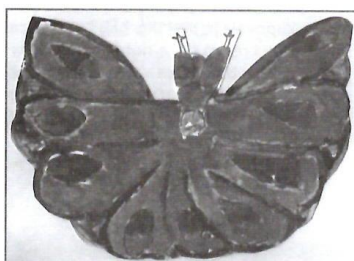
Moja mama peče najbolje kolače.
Moj tata ima najsnažnije ruke.
Moja mama ima najnježnije ruke.
Ja imam najbolje roditelje.

Nikola Somljačan, 2. a

MOJ TATA

MOJ TATA JE LIJEP I PONOSAN. ON
JE JAK. MOJ TATA IMA ZELENE OČI I
RAVNU CRNU KOSU. LICE MU JE LIJEPO
I NASMIJANO. ON BRINE O MENI I BRAĆI.
JA GA VOLIM.

Ema Domović, 1. r.

Nikola Somljačan, 3 b

NAJBOLJE PRIJATELJICE

PRIJATELJICE, JEDNIM POSEBNIM TONOM TEBI SE
SAD OBRATITI ŽELIM. DOBIH MILOSTI OD BOGA,
BLAGOSLOV NEBA NAZRIJETI
BITI STVARNOSTI JEDNE, DUBOKE.

PRIJATELJICE, TI SI BILA MOJA
ZVIJEZDA ŠTO SVIJETLOM ME JE ČISTIM
K VISINAMA VODILA. TI SI BIĆE RADOŠĆU
ISTINSKOM NAPUNJALA. TI SI MENI SVOJOM
OSOBOM BOGA DARIVALA.

SVAKI MOJ DAN ZAPOČINJE S TOBOM U MISLIMA
TI MI BIJAŠE, U MOLITVI ŠTO ORILA SE IZ RADOSTI
SRCA ZA TEBE, PREKO CIJELOG DANA SVE DO
NOĆI.

Anisa Ali, 4. r.

Josipa Radelić, 2. b

Nas odjel

LIJEPA NAŠA

ŽUTI CVIJET SNIVA,
A MORE KRAJ NJEGA PLIVA.

VOLIM VODU,
BRDA I PLANINE.

PROSTRANE SU ŠIRINE
NAŠE DRAGE DOMOVINE.

Mario Mitrović,
Filip Bukovčan,
Luka Zeman,
Vjekoslav Grabić,
1. razred

Borna Šandrovčan, 3. a

Orah i vjeverica

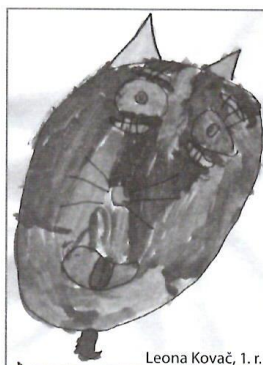
Orah je mirno spavao u krošnji. Začuo je grickanje. Otvori oči, ugleda
vjevericu i poviče na nju:

- Vjeverice, malo tiše grickaj, jako sam umoran.
- Oprosti mi ali moram skupiti hranu za zimu.
- Dobro, onda nastavi ali malo tiše da bar malo sklopim oči.

Martina Špiranec, 2. a

Mislav Domović, 3. a

Leona Kovač, 1. r.

SNJEGOVIĆ

ZIMA JE. PAO JE SNIJEG. DJECA SU
IZAŠLA VAN. TO SU BILI BARBARA,
IVANA I PETAR. NAPRAVILI SU VELIKOG
SNJEGOVIĆA. NA GLAVU SNJEGOVIĆA
PETAR JE STAVIO STARI LONAC, A
MRKVA MU JE BILA NOS. SNJEGOVIĆ
JE GLEDAO ZVIJEZDE I RADOVAO SE
ZIMI.

Ema Domović, 1. r.

ŠALJIVA DOMOVINA

PLAVO MORE
DALEKO JE OD GORE.

SUNCE SNIVA,
A JEZERO PLIVA.

CIJELI SVIJET JE
ZALJUBLJENI CVIJET.

DOMOVINA JE DRAGA,
A NEKAD JE I BLAGA.

DOMOVINU VOLIM,
CIJELI DAN SE MOLIM.

VOLIM VODE

VIŠE OD MODE.

Ana Manolić,
Anisa Ali,
Dora Manolić,
Magdalena Rođak,
1. razred

I.
-
IV.
Š
K
L
O
Š
T
A
R
P
O
D
R
A
V
S
K
I

RIJEČI SU SLOBODNO POPUT PTICA

Moja zemlja

Ima jena
reka Kozarevčica.
Ima jeno
selo Kozarevac.
Bregovi se dižu
ko kvasac.
Niko nema
veliku ižu.
Svako voli
rižu.
V dvoru su
kokoši i race.
Zelja su
pune kace.
V čebrici se
mast smeje.
Mene moje
selo greje.
Nigda ne bi
napustila selo.
V mom srcu
je velo.
Marija Podgorac, 6.c

Noću, u prasku grana i voda začu se hihot proljeća...

(Slavko Mihalčić)

U proljeće, kad zemlja nabrekne životom, šumski se proplanak osuo raznolikim cvijećem. Veseleći se životu, svaki je cvijet bio lijep na svoj način. Njišući se na povjetarcu, cvjetovi su širili svoja njedra pčelama da zagnjure u njih svoje glavice, radovali su se mekim slijetanjima leptira. Noću, u prasku grana i voda, začu se hihot proljeća... Kao da se sve probudilo po prvi put... Zvijezde zasjaše i prošetaše stazama proljeća... Proljeće zaplovi šumskim potocima, dirnu netaknute dijelove šume i u njih vrati sjaj... U prasku grana i voda začu se hihot, hihot proljeća... Zapleše među grane i na njima ostavi pupove listova...
U tamnoj noći, potok u da boju neba – nebesku plavu boju. Cvijeće čak ni noću nije zatvaralo svoje latice.... Nego je uživalo u hihotanju proljeća...

Matea Martinović, 7. a

Ja sam ipak samo na svoju

Joj, pogledajte to stvorenje! Ista mama, ista mama, ista mama! To slušam već 12 godina, a ja i mama slični smo po očima, licu i visini. Ne znam kako nas dvoje možemo biti slični kad smo različitog spola. Inače, trebao sam biti curica. „Lanice moja, Lanice“ govorila je mama na porođaju. „Muško je“ rekao je neki čovjek tvrdog glasa kojemu je maska prekrivala usta i nos. To je prvo čega se sjećam u mom životu. U međuvremenu, moja baka ili mamina mama kupovala je barbičke, baby majice za svoju unuku (mene). Ali, kad je izašla iz dućana, tata ju je nazvao i rekao da je dobio sina. Kakav šok! Moja mama mi je pričala da je neki striko „Ultrazvuk“ rekao da ću biti curica – baš sam bio ljut na njega. Svi su se pitali na koga sam tako bistar pa sam se tjedan dana gledao u ogledalo da vidim gdje izlazi ta bistrina. Ali, nažalost, nisam uspio doći do zaključka. Svatko tko ima mlađeg brata, ili sestru, ponekad se s njim ili s njom posvađa, možda čak i potuče. Ja to radim često pa mi baka kaže da sam „sam svoj majstor“. Svoje naravi. I koliko god me povezivali s majkom, ja mislim da sam ja ipak sam na svoju.

Antonio Vrbanić, 6.a

Proljeće nas je nagradilo

Proljeće nas je nagradilo tajanstvenim, blještavim suncem i razigranim oblacima. Poklonilo nam je potočiće koji diljem zemlje žubore i udaraju o kamenje, travu koja krasi podravsku ravnici i proljetnice koje vire iz nje i pokušavaju dohvatiti koju zraku sunca. Poklonilo nam je lagani povjetarac koji njiše grane mladih breza, i što je najvažnije, izmamilo je osmijeh na dječjim licima.

Silvia Jelušić, 6.a

Konačno! Sunce se prestaje skrivati iza tmurnih oblaka i počinje obasjavati kapi rose na travi. Lagani povjetarac leti kroz zelene krošnje drveća. Životinje se počinju buditi iz zimskog sna. Djeca izlaze na ulice gledati čaroliju proljeća koja polako počinje i svake sekunde je sve ljepša.

Dora Šandrovčan, 6.a

Pun mi je nos svega!

Svaki dan isto, ujutro u školu!
Tamo treba sjediti i slušati zapovjedi razrednice, učitelja...
Dečki ne trčite po hodnicima!
Redari pokupite smeće iz školskog dvorišta!
Ne kvarite školski namještaj!
Ne pišite po klupama!
Budite mirni!
Učitelji traže mir i znanje te očekuju od nas da 6 sati mirno sjedimo.
A onda, kao i obično, pola razreda ne zna uključujući nekad i mene.
Malo oduška napravim u školskom „busu“ vozeći se doma i izmišljajući isprike da izbjegnem zabrane i zapovijedi...
Kad dođem doma, stiže jezikova juha kao predjelo, a za desert zapovijedi...
Idi pospremi sobu!
Usisaj tepih u svojoj sobi!
Donesi drva za peć!
...KOMA...
I onda nam kažu: „Uživaj u životu, igrati se, zabavljaj!“
Kako da to ostvarimo?

Dejan Martinović, 6.a

Proljeće je zahihotalo u meni

U proljeće, na livadi je Svemir, a u meni neki ljudi nemir.

U glavi su mi šareni leptiri, a iz očiju mi blistav sjaj viri.

Proljeće je zahihotalo u meni i sve se oko mene zeleni.

Barbara Maročić, 7.a

Sloboda

Jednom davno, zemljom su vladali ratovi, ubijanje i ropstvo. Ljudi nisu znali što je sloboda. Ispričat ću jednu priču o slobodi...

Zamislite jednu rijeku, čistu, bez smeća, a kraj nje ružu, mirisnu i crvenu kao krv. Kraj te rijeke stoji drvo, visoko i lijepo. Zamislite zatim, da dođe malena ptičica, napravi gnijezdo na drvetu i tu se nastani. Kako će se osjećati? Drvo joj pruža sigurnost, rijeka čistu vodu za piće, a ruža svojim mirisom u njoj budi uspomene. Zar to nije sloboda? Za mene jest. Stavimo čovjeka u tu situaciju. Ptičica će biti čovjek, drvo kuća, rijeka će biti lijepo dvorište, a ruža čovjekovi bližnji. Što je još potrebno za sreću? Ništa. E, pa to je sloboda. Ponekad je stvarno ne znamo cijeniti, ali da je nema itekako bi nam nedostajala. Zamislite da nemate krov nad glavom i svoje bližnje kao podršku.

Ako imaš slobodu, ništa ti više nije potrebno za sreću...

Laura Lončar, 5.c

Recept za sretan Božić

SASTOJCI
300 g ljubavi
5 dag skromnosti
šalica prijateljstva
100 g ljubavi
za još bolje rezultate, prstohvat igre
NAPOMENA: SVI SASTOJCI MOGU SE NABAVITI U JEFTINOJ TRGOVINI U TVOM SRCU!

PRIPREMA

Za početak okupite obitelj. Dodajte 150 g ljubavi. Zatim umiješajte 3 dag sreće. Dodajte još šalicu prijateljstva i 100 g razumijevanja. Sve dobro promiješajte, te dodajte još 150 g ljubavi. Za kraj sve posipajte igrom, te naribajte 5 dag skromnosti.

POSUŽIVANJE

Najvažnije je da svaki član obitelji dobije komad sretnog Božića.

BROJ OSOBA: Što više, to ljepše!!!!

Laura Lončar, 5.c

POLETJELE IZ NAŠIH PERA

Brat mi se špotal

Navek mi ima nekaj reči i prigovoriti! Ne paše mu kak zgleđam ni kak se ponašam. Stalno mi govori da sem cmizdrava i šmrkava. Pa kak ne bi bila kad ima dugačkoga jezika i stalno nekaj melje.

Sad pred nekoj den splašila sem se cucka i spuzala na drvo. Vikala sem i zvala v pomoć. Za inat se i on našel v blizini. Segala mi se je nagovorio. A onda, dok sam spuzala dole, zaletela sem se na njega. Som snagom sem ga tukla i rukama i nogama. Čak sem ga i šćipala. Samo se je smeja i del ruke pred sebe. Plakala sem i vrišćala, a njemu je bilo zabavno.

Ko zna kaj bi bilo da neje naišla mama i sterala sakoga v svoj kut.

Sara Ritonja, 5.a

Andeli čuvari

Ima ih raznih,
neki me tješe,
neki me upozoravaju.
Nikad nijednog nisam vidjela,
samo njihove poruke dopiru do mene.
Oni su tu, oko mene,
nevidljivi, ali stvarni.
Moji anđeli vole me...
Kako da im se odužim?
Što im mogu reći?
Samo: "Hvala Vam moji čuvari".
Ana Šimunko, 5.a

More

Ođlučila sam ići na more. Ubrzo sam došla na porečku plažu i tada, šok. Isprva sam mislila da ću doći na mjesto poput većeg ribnjaka, no nije bilo tako.

Sve je bilo puno blještavila, sunčevog odraza i galebova koji su se dizali i spuštali kao mali bijeli oblaci. Sve je mirisalo po soli kao da sam glavu zabila u vrećicu kuhinjske soli. Vjetar je nosio vodu i na stijeni ju je pretvarao u pjenu. Drveće je bilo puno euforije. Izgledalo je kao da će svaki tren potrcati prema moru i okupati se u njemu. More je poprimilo boju neba i sunca. Plaža je bila prepuna ljudi koji su izgledali kao šareni bomboni.

Uskočila sam u more i tada su se sve moje želje o moru ispunile.

Helena Imbrišić, 6.c

Što bi bilo kad bi bilo

Što bi bilo, kad bi bilo, da je moja majka trudna? Uvijek sam sanjala o braci i sestri jer sam jedino dijete u obitelji. Taj moj san, ili što već je to, je ostvaren. Moja je majka trudna. Nikada ne bih rekla.

Što bi bilo, kad bi bilo, da mamino dijete je sestra? Uvijek mislim da su sestre ljepše, ali i pametnije. A što mislite kako će mi sestra izgledati? Možda će imati veliki nos kao Pinokio ili kosu kao Zlatokosa? Ne znam. A, što mislite, kad se rodi, da već tada bude veliki fenomen ili vrlo pametno dijete? Bit ću vrlo ljubomorna, ali i možda malo i sretnija jer ona će biti moja sestra.

Što bi bilo, kad bi bilo, da je to istina, ali vidjet ćemo, nikad se ne zna.

Jelena Halapa, 5.c

Jesen

Po mekotama su kukuruzi obesili glave. Dobili su lepu žutu boju i čekaju da ga poberu vredne težačke ruke. Po bregima su naćikane gorice. Lagvi su oprani i čekaju da se napune z mošćom. Jesen je najlepše godišnje doba jer najviše razveseli stare i mlade. Napuni im košare z darove i zafali im za saj trud kaj su za nje dali.

Andrea Skelin, 5.a

Doživljaj u krilima moje bake i djeda

Moja baka zove se Cecilija, a djed Ivan. Baka ima 73 godine, ima plave oći, smeđu kosu. Djed ima 75 godina, ima smeđe oći. Kad sam dobra i kad učinim sve što mi baka kaže, onda dobijem novac ili ćokoladu. Kod djeda sve je isto. Kad sam zloćesta i neću učiniti što su mi baka i djed rekli onda su oboje na mene ljuti. Njihova krila jako su

Naš odjek

Želim biti televizor

Kad god ga zatrebam, tata nikad nema vremena za mene. Njegova svakodnevica zapoćinje gledanjem televizora – nema serije koju ne prati. Zato zamišljam sebe kao televizor. Tata gleda u mene, a daljinski mu je vježba za ruke. Mijenja moje programe kako ga je volja. Smije se stalno i netremice gleda u mene. Zainatim se i stavim reklame i smijem se sama u sebi kako se on žvćira.

Vraćam se u stvarni život, a moj tata i dalje gleda u televizor. Ja se i dalje pitam kad će imati vremena za mene.

Andrijana Siladić, 5.a

O jednoj grudi

Bila jedna gruda
luda, nestašna bijela,
nespretna cijela,
i nikad nije znala
što je htjela.

Lea Pavlović, 5.a

Sve sam radio naopako

Kad sam mali bio,
vodu sam jeo,
a kruh pio!
Noge su mi bile gologlave,
a glava bosa!
Umjesto brkova nosio sam
dva pužića ispod nosa!
I još k tome kad sam bio malac,
pušio sam – nožni palac!

Ana Vućak, 5.a

topla, nježna i uvijek puna iznenađenja. Kad sam tužna i usamljena, uvijek dođem baki i sjednem joj u krilo i tada prođe svaki nemir. Ona kaže da smo joj ja i moj brat najbolji unuci na svijetu. Ja sam sretna što su moja baka i moj djed živi te se nadam da će tako dugo ostati. A nakon toga, kad mi ovi baka i djed umru, bit će mi žao što sam se s njima svadala, ali se nadam da neće jako brzo oći na nebo, lijepa sjećanja na njih ostat će u mojem malom srcu zauvijek.

Mirna Šandrovćan, 5.a

Šuma – oaza mira

Mnogi kažu da je priroda izvor mira. Za mene je moj kutak mira šuma. U njoj se osjećam kao da me ispunjava blagostanje.

Kad uđem u šumu, osjetim blago hladan vjetar i miris nove svježje nepokošene trave. Sjedeći pod krošnjom staroga hrasta, ćujem cvrkut ptica, trćanje vjeverica i žuborenje malenog potoka u blizini. Nakon malene kišice, ponovno posjetim šumu, ali tada je ona još ljepša jer blista u svome sjaju. Rosne kapljice kiše klize niz mekane listove drveća i padaju na zemlju. Daju joj život, a meni unutarnji mir, zahvalnost i ljubav. U šumi zaboravim sav nemir, svađu i mržnju, a spremna sam svim snagama dijeliti sreću. Osjećam da pripadam prirodi i da je ona moja majka. Gledam zeca koji se umoran i iscrpljen vraća u svoju udubinu i laganim snom ulazi u novi svijet mašte.

Za mene je šuma najbolji prijatelj i moja oaza u kojoj nalazim okrepu u najtežim danima.

Kristina Jovanović, 6.c

HAGIOTERAPIJA

Dana 5. veljače 2010. u prostoru škole Kloštar Podravski održala je predavanje dr. Zlate Domović na temu HAGIOTERAPIJA. Prisutni su bili učitelji i učenici viših razreda. Predavanje su organizirali vjeronaučne grupe sa vjerouč. Marinom B., a u sklopu projekta „Duhovni rast i zdravlje“. Na predavanju smo čuli mnoge vrijedne informacije za život svakoga čovjeka kao i za međuljudske odnose. Dr. Domović nas je informirala o Hagioterapiji kao znanstvenoj terapijskoj metodi ili „duhovnom vođenju do zdravlja“, koju je osnovao dr. Tomislav Ivančić 1994.g. Ova je metoda zasnovana na dugogodišnjem filozofsko – teološkom istraživanju njenog osnivača. Hagioterapija je metoda kojom se pomaže čovjeku da dođe do ozdravljenja njegove duhovne duše, po kojoj se on razlikuje od ostalih živih bića. Ta duhovna duša oživljava tijelo čovjeka i ono zato nije čista materija. Zapravo, studij Hagioterapije dotiče područja biologije, fizike, kemije, medicine. Saznali smo koliko je važno pozitivno misliti, govoriti i djelovati da bi duša bila zdrava, a onda će i tijelo, osobito mozak dobro funkcionirati. Čovjekov je duh neograničen, slobodan od vremena i prostora, nematerijalan, nemjerljiv i nedjeljiv, te ima klice vječnoga života koje se moralnim odlukama razvija pa zato čovjek nikada ne umire (ne nestane poput biljke). Hagioterapija, dakle, dovodi do zdravlja tamo gdje ono manjka. Nakon predavanja postavljana su mnoga pitanja i dati korisni odgovori. ZATO: ODLUČIMO - ČINITI, MISLITI I GOVORITI DOBRO PA ĆEMO BITI ZDRAVI!

RAZMIŠLJANJE JEDNE VJEROUČENICE: ŠTO MOGU DAROVATI ISUSU ZA ROĐENDAN?

Mnogi ljudi diljem svijeta za Božić kupuju vrlo skupe stvarčice da bi onda mirne savjesti rekli: Isuse, darujem ti ovaj divan bor za tvoj rođendan! Mislim da u tome ljudi griješe, jer Isus od nas ne traži materijalno, već duhovno! Tu duhovnu stvarnost ima svaki čovjek, ali to samo neki shvaćaju i prihvaćaju kao vrijednost. Oni sretnici koji to otkriju, shvatiti će smisao svoga života i svoj zadatak na zemlji. Naravno, nećemo pogriješiti ako sitnicama okitimo bor, ali pritom ne smijemo zaboraviti na sreću svoje obitelji i okoline. Zato uvijek promislimo što bismo mogli Isusu pokloniti svakoga dana. Ja ću Mu darovati svoje bogatstvo duhovnosti i ovu pjesmu:

Isuse, hvala Ti što si svakim danom uz mene,
Jer Ti si kao šalica kave
koja ljudima otvara oči na početku dana.
Ti si kao sokol koji leti iznad svijeta i gleda kako ljudi žive.
Ti nisi mačka koja prede i neku djecu straši.
Ti si kao svjetiljka koja u noći osvjetljuje put.

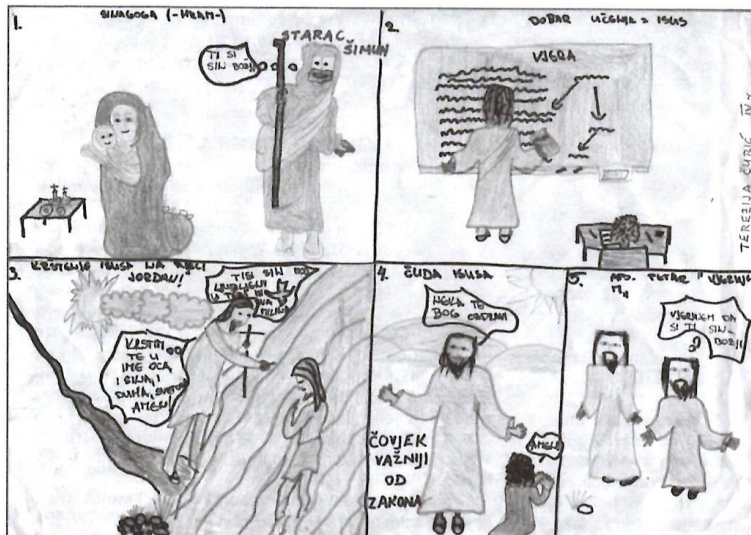
Simona Radelić, 6. b

EKOLOGIJA NA VJERONAUKU NAŠE EKOLOŠKE ZAPOVIJEDI:

1. Ne uništavaj svoj okoliš!
2. Ne muči životinje!
3. Ne gazi biljke!
4. Ne trgaj cvijeće, osobito ne ono zaštićeno!
5. Pokaži zahvalnost!
6. Svakoga dana posjeti prirodu i pozdravi je!
7. Ne uništavaj prirodu zbog nepotrebne gradnje!

8. Ne bacaj smeće u rijeke i jezera!
 9. Ne uništavaj stabla!
 10. Ne pali šume jer one su tvornice kisika!
 11. Pokupi smeće!
 12. Štedi vodu!
 13. Zaštiti prirodu od kemikalija!
 14. Ne onečišćuj zrak dezodoransima!
- ZAHVALI BOGU JER JE PRIRODU STVORIO ZA TEBE, TEBE I TEBE...
BUDI ODGOVORAN!

4. r.

Gabriela Šipek, 2.a

Nikola Somljačan, 2.a

David Špoljarić, 3.a

Viktorija Čurić, 3.a

Nas ovdje

NAŠI SPORTSKI USPJESI...

ŠKOLSKO ŠPORTSKO DRUŠTVO «MLADOST»

Na međuopćinskom natjecanju u crossu učenici naše škole osvojili su prvo mjesto.

Sastav:

- Karmelo Domović
- Antun Mostovljan
- Mladen Aubelj
- Mihael Lengel.

U istoj disciplini učenice naše škole osvojile su drugo mjesto, te se plasirale na županijsko natjecanje.

Sastav:

- Antonia Čančar
- Glorija Radelić
- Matea Đipalo
- Veronika Kirin.

STOLNI TENIS

Na međuopćinskom natjecanju u stolnom tenisu učenici su osvojili drugo mjesto, te peto na županijskom natjecanju.

Sastav:

- Marko Matančić
- Karmelo Domović
- August Golubić.

RUKOMET

Rukometašice naše škole osvojile su drugo mjesto na međuopćinskom, te šesto na županijskom natjecanju.

Sastav:

- Margareta Žeđa
- Antonia Čančar
- Katarina Ružman
- Anamarija Antolović
- Veronika Bugarinović
- Dora Šandrovčan
- Lea Pavlović
- Ana Šimunko
- Matea Đipalo
- Jelena Rusan
- Sara Ritonja
- Martina Dergez.

NOGOMET

Nogometaši naše škole osvojili su šesto mjesto na međuopćinskom natjecanju.

Sastav:

- Antun Mostovljan
- Karmelo Domović
- Mladen Aubelj
- Josip Šokec
- Alen Dergez
- Ivan Tudić
- Nikola Zvonar
- Matija Radelić
- Matija Ružman.

SNAGA LJUBAVI

Ljubav je najmoćnija, najčarobnija snaga u svemiru, a nigdje ne pokazuje svoju ljepotu i čudo više nego u prisnom odnosu između dvoje ljudskih bića. Neke ljubavi između dva bića traju cijelog života. Drugima je suđeno da potraju samo neko vrijeme; zatim se ljubavnici razdvoje, bilo po vlastitom izboru ili zbog sudbine, ali jedno je sigurno: bez obzira kakav bio ishod takva odnosa, kad ljubav uđe u naš život ona nikad ne ode, a da nas ne promijeni do samog dna našeg bića. Katkad se ljubav pokazuje na neusporedivoj razini razumijevanja i prijateljstva što ih dijelimo s drugom osobom i ni sa kim drugim. Katkad je ona u onome što se ne kaže, ali se duboko osjeća. Katkad je u zaprekama s kojima se moramo skupa suočiti. Katkad je u radosti koja se iz nas prelijeva na našu djecu i druge članove obitelji, a katkad je na mjestima kamo nikada ne bismo pošli od svoje volje; ali zbog ljubavi, spremni smo sve učiniti! Ljubav nas uči da suosjećamo, da se brinemo i da opraštamo. Ona nas uči kada u nečemu moramo ustrajati, a kada opet popustiti. Pruža nam priliku da razvijemo velike vrline kao što su: hrabrost, strpljivost, odanost, povjerenje. Ako joj dopustimo, naši će nam odnosi pokazati sve što nam treba da odrastemo kao osoba. Na taj način, ljubav neće nikada ući u naš život, a da nas ne promjeni na bolje. Ima trenutaka kada se ljubav može doživjeti kao obična stvar koju ljubljena osoba izražava jednostavnim smiješkom prihvatanja, a ima trenutaka kada ljubav izgleda kao uzvišen osjećaj koji vas poziva u nove svjetove strasti i jednostavnosti koju nikada prije niste spoznali. Ljubav odražava sva stanja i raspoloženja, svaku nijansu osjećaja; slatke početke, izazovnu i sve dublju prisnost, trenutke tuge kada smo prisiljeni drugu naše duše reći - zbogom; trenutke čuđenja kada ponovno otkrijemo ljubav koja nam se činila izgubljenom. Nema većeg čuda od ljubavi. To je najdragocijeniji dar što nam je Bog dao. Neka vam ljubav otvori srce, uzdigne dušu, nadahne duh i neka vam bude kao draga životna suputnica na putovanju vašeg srca!

Neka vam život uvijek bude ispunjen blagoslovom ljubavi!

Margareta Žeđa, 8.a

KNJIŽNICA KAO SREDIŠTE ŠKOLE

Školska je knjižnica informacijsko, medijsko i komunikacijsko središte škole. Kao izvor informacija prvenstveno je namijenjena učenicima i učiteljima za potrebe redovite nastave, ali i za izvannastavne aktivnosti te kao mjesto okupljanja i mjesto provođenja slobodnog vremena. Slobodno vrijeme učenika u našoj se školi, većinom, odnosi na vrijeme nakon odrađenog školskog dana, a da nemaju popunjen raspored od šest sati. To su, uglavnom, učenici petih i šestih razreda i putnici koji čekaju autobus.

Školska knjižnica je mjesto gdje se učenik uvodi u svijet knjige i čitanja. Mjesto prilagođeno učenicima, a omogućuje im nesmetano učenje i istraživanje, ne samo u radu sa školskim obavezama, već i na osobnim zanimanjima. U takvim situacijama, učenicima se treba osigurati pomoć, ako je potrebna, i pristup informacijama koje će zadovoljiti učenikova očekivanja i omogućiti mu stjecanje stvaralačkog iskustva pri uporabi istog. Sam istraživački rad vrlo je bitan preduvjet za uspješna dostignuća u učenju i razumijevanju, poticanju mašte i uživanju u čitanju, a pri tom i stjecanje načela da su sloboda mišljenja i slobodan pristup informacijama polazišta za uspješno i odgovorno sudjelovanje u demokratskom društvu. Istraživanje potiče i na samostalnost u radu, a ta samostalnost znači i snalaženje u knjižnici, nakon nekog vremena, čime se stječe znanje i za druge knjižnice. Vrlo je bitna i spoznaja „na kojem mjestu informaciju potražiti“, a samim time i potisnuti strah od nepoznatog, potisnuti sram od neznanja.

Suvremena djelatnost knjižnice usmjerena je na informacijsku pismenost i poticanje čitanja. Stavljajući naglasak na informacijsku pismenost koja je jedna od važnih sastavnica čovjekove pismenosti uopće. To se odnosi na poznavanje tehnologija i znanje na koji način pronaći odgovarajuću informaciju.

Od 1. do 8. razreda razvija se vještina čitanja i pisanja, a u tom odgojno-obrazovnom procesu uvelike ima i školska knjižnica.

- U 1. se razredu učenici upoznaju sa školskim knjižničarom i samim prostorom knjižnice. Velika je stvar za prvašice upoznati, ali i naučiti, koja je razlika između knjižnice i knjižare. Upoznaju se knjige; koja je njihova svrha, kako ih koristiti, čuvati, koliko ih smiju imati kod sebe, a osim toga i razvijanje sposobnost promatranja i slobodnog iznošenja vlastitog mišljenja.

- 2. razred je vrijeme kad bi učenici već morali samostalno čitati, trebali bi prepoznati časopise, stjecanje navike čitanja dječjih časopisa. Velika je važnost prepoznati razliku između časopisa, knjiga i slikovnica, ali i orijentirati se u knjižnici i znati pronaći željenu knjigu.

- U 3. razredu učenici bi trebali znati što je, tj. tko je autor publikacije i znati za dijelove knjiga (naslovna stranica, hrbat, stranice...). Učenici trebaju samostalno savladati čitanje književno-umjetničkih tekstova i znati da u knjižnici mogu provoditi svoje slobodno vrijeme.

- U 4. razredu upoznaje se referentna zbirka (enciklopedije, leksikoni, pravopis, atlas) i koja je njihova svrha, kako im mogu pomoći i kako ih upotrebljavati. Ujedno, trebaju i razlikovati književno-umjetnička djela, popularno-znanstvena i stručna literatura, a najvažnije od toga je- stjecati naviku korištenja tim publikacijama.

- U 5. razredu školska je knjižnica mjesto gdje bi trebali učenici shvatiti kao mjesto gdje mogu pronaći informaciju. U središtu pozornosti je informacija i njeno vrednovanje.

- U 6. se razredu učenike upoznaje s Univerzalnom decimalnom klasifikacijom (UDK), te kako se po toj oznaci pronalaze knjige, ne samo u školskoj nego i u drugim knjižnicama.

- U 7. bi se razredu učenik trebao samostalno znati koristiti referentnom zbirkom i stručnim časopisima u kojima bi pronašao citat i znao ga pravilno upotrijebiti pri pisanju referata i zadaća istraživačkog tipa. Vrlo je bitno u svemu tome staviti naglasak na autorstvo.

- U 8. razredu učenici bi trebali razlikovati vrste knjižnica u Republici Hrvatskoj (Nacionalna i sveučilišna knjižnica, narodna, specijalna, školska), upoznati se s e-katalogom (on-line katalog i on-line informacija).

Školska je knjižnica prostor i za kulturne i javne djelatnosti kao što su organiziranje, priprema i provedba kulturnih sadržaja (književne i filomske tribine, razna natjecanja, književni susreti, večeri poezije, predstavljanje knjiga, izložbe...)

Marijana Čelig,
dipl. knjižničar i prof. hrvatskog jezika i književnosti

ZABAVNA STRANICA

„Biseri“ iz školskih klupa

XXX

Kakav živčani sustav ima spužva?

Retardirani!?!

XXX

Kada idemo stomatologu?

Kad nas bole noge!

XXX

Kako zovemo zelenu plijesan od

koje se pravi Penicilin?

Gorgonzola!?!

XXX

Jel' ovo radimo za ocjenu?

Ne, za paradajze!

XXX

Ima li nešto prije naše povijesti?

Engleski.

XXX

- U II. svj. ratu preminulo je 700 000 mrtvaca!?!

XXX

- Zna li netko od vas neku mudru izreku?!

- Selo gori, a baba suši kosu!?!

XXX

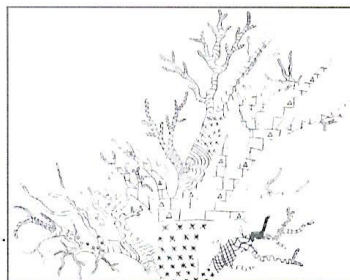
Učenik stoji i ljulja se kraj učiteljice. ...

- Ne drobi mi parket!?!

XXX

- Što ćemo naći ispod hrasta?

Vrganje!?!

Katarina Karšić, 6. d

PJESMARICA ŠKOLE I PJEVAČA

ODMOR: OYE, OYE, OYE!!!

PRAZNICI: DA SE OPET TEBI VRATIM

PETICA: TI SI NAJBOLJE!

JEDINICA: UMIREM STO PUTA DNEVNO...

UČITELJ: NISAM ANĐEO

KRAJ ŠKOLSKE GODINE: SRETAN DAN

ZAKLJUČIVANJE OCJENA: SRCE NIJE KAMEN

POPRAVNI ISPIT: STRADAM

PRAZNICI I ŠKOLA: RAJ I PAKAO

NASTAVA: PRATIM TE

GLAZBENI: JA SAM ZA PLES

NAKON RODITELJSKOG: NE GOVORI DA ME ZNAŠ

ŠALABAHTER: MILI MOJ!

MATEMATIKA: AJME MENI, NIJE MI DOBRO...

ŠKOLSKJE TAJNE R.L. STINEA

ZAKLJUČIVANJE OCJENA NA POLUGODIŠTU: BOŽIČNA STRAVA

ODLAZAK PRED PLOČU: U TAMU

RAZREDNICA: MRTVA SPASITELJICA

PISANJE TESTA: VATRENA IGRA

ZBORNICA: TAJNI TULUM

DOBIVANJE JEDINICA: DRAGI DNEVNIČE, MRTAV SAM!

PROZVANA ZA ODGOVARANJE: PROGONJENA

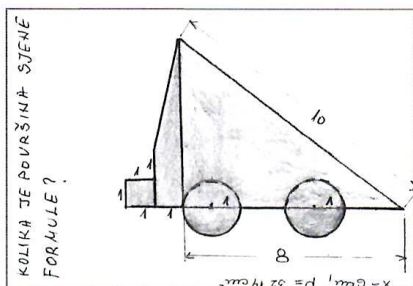
UČITELJ ULAZI U RAZRED: KAD PADNE MRAK...

ŠKOLA: RUŽNI SNOVI

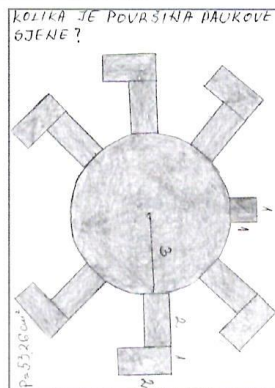
MARKIRANJE: NESTALI

PETICA: NE ZABORAVI ME!

Lidija Posavec, 6. d

KOLIKO JE PLOŠTINA SJENE
FORKULE?

KOLIKO JE PLOŠTINA PLOČKE
OJENE?

Silvia Jelusić, 6. a

Lana Popović, 4. r.

IMPRESSUM:

Nakladnik: OSNOVNA SKOLA KLOŠTAR PODRAVSKI

Glavna urednica: ZDENKA POSAVAC HANZEK

Grafička urednica: IVA SKLEBAR

Naslovnica: IVA SKLEBAR I TOMISLAV STEFANČIĆ (radovi učenika 7.c)

Uredništvo: IVANA FRIDRIH, ZDENKA POSAVAC HANZEK, MARIJA ŠIPEK, DANIJELA KOSTADINOVIĆ,
IVANA SUZIC, RENATA SLAMIC, JASNA VUKRES, MARIJANA ČELIGI SURADNICI...

Lektorica: MARIJANA ČELIG

Tehnička oprema: TOMISLAV STEFANČIĆ

Telefon/ faks: 048/816-344 ili 816-331

Naklada: 500 primjeraka

Tisak: „TISKARA BRZI“, Budančevica, tel.048/280-363

POKROVITELJI:

OPĆINA KLOŠTAR PODRAVSKI • OPĆINA PODRAVSKE SESVETE

Zahvaljujemo!